

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 16 JUNI 2020

Vergaderkamer 5

Voorzitter: dhr. Tiebosch
Commissiegriffier: dhr. Coenen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Mevr. Van der Ham (CDA)
Dhr. Kwaak (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Een hele goede avond allemaal, welkom bij de commissie Sociaal van 16 juni 2020. Welkom bij de laatste reguliere vergadering van de commissie Sociaal voordat we ons de komende weken storten op de kadernota en daarna het zomerreces. Ik ga even de namen noemen van alle mensen die ik in de deelnemerslijst zie staan, om vast te stellen wie er deelneemt aan deze vergadering. En ik wil graag uw bevestiging hebben als ik uw naam noem. De heer Bosman.

De heer Bosman: Ja hoor, voorzitter, aanwezig, goedenavond.

De voorzitter: Goedenavond.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Goedenavond, mijnheer Tiebosch, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond Cor. Wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Goedenavond voorzitter en alle andere raadsleden, ik ben er.

De voorzitter: Goedenavond, welkom. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik ben er.

De voorzitter: Fijn.

Mevrouw Nijhof: Hallo.

De voorzitter: Hallo. Mevrouw Van Eck.

Mevrouw Van Eck: Aanwezig.

De voorzitter: Welkom. De heer Oosterhof.

De heer Oosterhof: Ja, goedenavond, ik ben aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond, mooi. De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Goedenavond, voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. De heer De Boer.

De heer De Boer: Goedenavond, voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. Nou, hiermee zijn we op dit moment dan compleet. Ik wil graag gebruikmaken van de mededelingen. We hebben vorige week een vergadering gehad over de sportvisie, de toekomstvisie sportparken, en daar heeft de commissie bijna unaniem zich uitgesproken dat ze daarbij ook graag over de gymzalen wilde spreken. Met die opdracht is onze commissiegriffier aan de slag gegaan en ik wil hem graag even het woord geven om te vertellen wat hij daarmee heeft gedaan.

De heer Coenen: Dankjewel, Paul. Deze aankondiging klinkt spannender dan het is, maar in de commissie Bestuur en Middelen is besloten om het raadsvoorstel inzake de gymzalen als hamerstuk naar de gemeenteraad te sturen. Toegezegd was nog een aantal technische informatie van het college. Die is inmiddels binnen en daarmee zal het in principe een hamerstuk zijn. Tegelijkertijd had dus de commissie de wens aangegeven om het nog te bespreken. Ik heb het college verzocht om een memo richting de commissie Sociaal waarin ze tegemoet zouden komen aan de zorgen zoals de commissie heeft uitgesproken. Maar ondanks herhaaldelijk aandringen is dat niet gekomen. Dus nu kan de situatie ontstaan dat de commissie Sociaal heeft verzocht om bespreking, dat die niet plaatsvindt en dat binnenkort dit stuk wordt gehamerd. Of de commissie kan nog alsnog vanuit de commissie zelf verzoeken om een memo, waarbij het college ingaat op de zorgen die zijn geuit in de commissie Sociaal als het gaat om de samenhang met de sportparkenvisie gymzalen en het verenigingshallenplan. En als dat dan voldoende comfort geeft richting de commissie, zoals je dat zou kunnen uitdrukken, wordt dat toegevoegd aan de dossiervorming en dan zijn de gymzalen en dus ook de sportparken gewoon een hamerstuk in de volgende gemeenteraad, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Inmiddels heb ik mevrouw Van der Ham ook gezien, welkom. Vraag aan de commissie: kunnen wij hiermee leven, met wat de commissiegriffier net

voorstelt? Nou, ik zie mijnheer De Boer hamerstuk, mijnheer Kwaak en mijnheer Burakçin die heeft nog een vraagje. Mijnheer Burakçin, u bent er ook, welkom.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, excuses, ik was iets te laat, dus ik weet eventjes niet wat de griffie heeft voorgesteld. Dus kan het misschien heel kort eventjes herhaald worden?

De voorzitter: Wat de griffier voorstelt, dat is dat wij aan wethouder Heijkoop vragen om nog een memo te leveren waar ingegaan wordt op de zorgen van de commissie Sociaal omtrent de integrale behandeling van die toekomstvisie sportparken en de relatie met de gymzalen.

De heer Burakçin: Prima, oké, dankjewel.

De voorzitter: Ja?

De heer Burakçin: Excuses nogmaals, ja, dank u.

De voorzitter: Oké. Nou, dan stel ik voor ... voldoende, dan gaan we het zo doen. Dank u wel, Daniël. Dan is mijn volgende vraag: kan de commissie de agenda zo vaststellen? En ik zie niemand die dat anders wil. Dan gaan we het vanavond zo doen.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie d.d. 9 juni 2020

De voorzitter: Dan wil ik u verzoeken of u kunt instemmen met de besluitenlijst van de adviescommissie van 9 juni 2020. Zo te zien, gaat dat ook gebeuren, oké.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan komen we al bij punt 3, vragen aan het college. En dan geef ik graag het woord aan de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Oorspronkelijk hadden wij drie vragen aan het college met betrekking tot de omstandigheden met de corona. Twee vragen zijn al beantwoord door het college. De eerste vraag had betrekking op een eventueel verlengen van de DordtPas met drie maanden in het volgend jaar, vanwege het uitvallen van de afgelopen drie maanden. Daar heeft het college in ieder geval op toegezegd dat zij compensatie zoekt, maar dat verlengen op zich teveel administratieve rompslomp geeft. Nou, dat kan ook een uitstekend idee zijn. De tweede vraag was waarom wij de brief van de vijftien grote en middelgrote gemeentes niet hebben getekend. Nou, daar was de heer Kolff door verrast, dat schijnt in de nazit van de vergadering maandagavond te zijn besloten en dat heeft met name betrekking op de vijftien steden die geld krijgen voor het achterstandsbeleid. Bleef er voor mij één vraag over, en dat was ...

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, even tussendoor, vindt u het goed dat de vragen die u net heeft benoemd en waar het antwoord is gegeven, dat wij die delen met de commissie?

De heer Van Verk: Ik zal de mailtjes doorsturen vanavond.

De voorzitter: Prima. Daniël wil het ook doen, maar als u het doet ...

De heer Van Verk: O, dat mag ook. Nee, laat Daniël het dan vooral doen. Die heeft de complete lijst.

De voorzitter: Prima, dan is dat bij dezen afgesproken en dan kunt u nu verdergaan met uw derde vraag.

De heer Van Verk: Nou, er bleef één vraag over en dat was de vraag wat wij geleerd hebben van deze coronacrisis en de zorg. En ik zal het even toelichten. Op basis van de praktijk tot half maart zou je veel meer maatschappelijke problemen hebben verwacht in de periode dat er sprake was van de lockdown. De vraag die hierbij van belang wordt, is: waardoor zijn deze problemen uitgebleven? Zijn er andere manieren van hulpverlening toegepast? Hebben een aantal problemen zich vanzelf opgelost? Hoe dan ook, kan het college hier onderzoek naar doen met als doel van het onderzoek moet de effectiviteit van de hulpverlening zijn en de mogelijke kosten die hiermee bespaard kunnen worden. Ter illustratie, huisartsen hebben de afgelopen maanden even minder patiënten bezocht, maar veelal met videobellen mensen bezocht via de telefoon. En uit een onderzoek blijkt dat zij daarmee meer klanten konden helpen tegen lagere kosten. Nou, dat is misschien iets waar we wat van kunnen leren. En het wil niet zeggen, laat ik er duidelijk in zijn, dat het digitaal werken of wat dan ook, zaligmakend is, want sommige mensen hebben gewoon nadrukkelijk menselijke aandacht nodig en die moet je ze ook zeker niet onthouden, dus ik wil daar niks mee suggereren, maar ik vind het wel een onderzoek waard. Dat was de vraag.

De voorzitter: Nou, dan geef ik graag voor het antwoord het woord aan wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga hem even iets harder zetten. Dank u wel, voorzitter. Ja, dit is een interessante en ook een hele goede vraag natuurlijk. We zien in heel het zorglandschap natuurlijk leerervaringen. Ik denk ook dat het goed is om even goed na te gaan welke dingen goed gegaan zijn of hebben bijgedragen, maar er zullen vast ook dingen helemaal niet goed gegaan zijn, en daar willen we ook van leren. Dus ik denk dat het goed is om even tijd te nemen, nou, als het stof een beetje neergedaald is, kunnen we ergens een lijn zien? Maar daar willen we zeker op terugkomen, zowel vanuit de portefeuille Heijkoop, Wmo en dergelijke, als met mijn portefeuille. En ik denk ook dat het goed is om de GGD erbij te betrekken, gewoon het hele landschap. En misschien kunnen we dan hele snelle dingen zien, maar ook even wat tijd nemen voor andere dingen, ook bij de zorgaanbieders. Dank.

De heer Van Verk: Dankjewel.

De voorzitter: Oké, dank u wel voor de toezegging, wethouder, hij is genoteerd.

4. Raadsinformatiebrief over Corona-maatregelen (9 juni 2020)

De voorzitter: Dan gaan we verder met punt 4, de raadsinformatiebrief over de coronamaatregelen, van 9 juni. Volgens onze informatie heeft geen enkele fractie aangegeven deze laatste raadsinformatiebrief te willen bespreken in deze commissie. Is dat inderdaad het geval? Ja. Oké. Dan zal die ter kennisgeving geagendeerd worden voor de gemeenteraad.

5. Regionale governance jeugdhulp

De voorzitter: Dan gaan we verder met het eerste bespreekpunt van vanavond, en dat betreft de regionale governance jeugdhulp. Governance, dit betekent: wie doet wat in de aansturing van onze regionale jeugdhulp in Zuid-Holland Zuid? Momenteel werken we met een construct van meerdere partijen: de Serviceorganisatie Jeugd, het algemeen bestuur daarvan, de Stichting Jeugdteams en niet te vergeten tien gemeenten. En deze governanceconstructie is toe aan een herijking. Het algemeen bestuur heeft hiertoe begin dit jaar opdracht gegeven en momenteel loopt er een onderzoek naar. In dit kader heeft er een aantal van ons afgelopen donderdagavond ook deelgenomen aan een online informatiebijeenkomst. Het algemeen bestuur van de Dienst Gezondheid & Jeugd wordt op 9 juli gevraagd eerste besluiten te nemen. En vanavond hebben we een debat met wethouder Van der Linden over wat de Dordtse raad hierbij belangrijk vindt. En voordat we gaan beginnen aan dat debat, wil ik de wethouder vragen om het verdere besluitvormingsproces toe '...'

De heer Van der Linden: '...' nu en wat gaan we nog de komende tijd doormaken met elkaar? Nou, ik heb u een zo kort mogelijk memo gestuurd met een aantal elementen die we denk ik bij langs kunnen lopen. We hebben al twee keer eerder afgelopen paar maanden over governance gepraat. Inderdaad, wat is governance? Wie doet wat wanneer, eigenlijk, en ook in welke volgorde? Daar hebben we afspraken over gemaakt die al vijf, zes jaar geleden gemaakt zijn, waarvan je kan aannemen dat een deel ook heel vanzelfsprekend is en goed loopt, maar we zien ook, en dat zie je natuurlijk ook al een hele poos, dat we sommige langdurige thema's waar we steeds tegenaan lopen, namelijk kosten of wie doet wat in de beschikkingen, of hoe verhouden we ons als tien gemeenten met elkaar tot de vraagstukken voor we staan, dat we daar steeds op dezelfde discussies uitkomen. En dat is een hele goede aanleiding om eens even te kijken: wat willen we zo houden en wat willen we echt veranderen? Daar hebben we ook al een en ander in gedaan. We hebben best geleerd de afgelopen twee, drie jaar, om een aantal dingen zelf te doen. En niet alle gemeentes zijn daar even ver in. Ik denk dat wij met ons lokale beleidsplan jeugd, met onze omvang ook, daar best ver in zijn. We hebben, dat weet u ook, vorig jaar ook afspraken gemaakt over het afbouwen van de financiële solidariteit en dat helpt ook om je eigen zelfbewustzijn en ook je eigen behoefte aan regie te versterken, dat helpt zeker. Maar we zitten nu ook voor de vraag: wat gaan we doen met het stelsel van afspraken wat we hebben? En uw voorzitter noemde net een aantal onderdelen daarvan. Nou, we zitten dus middenin dat gesprek. We zijn dus ook op tijd. En wat we eigenlijk nu doen, is wat we altijd doen voorafgaand aan een AB-vergadering, maar nu wat thematischer: wat wilt u ons, collega Heijkoop en mij, meegeven in de richting van het AB wat op 9 juli plaatsvindt? Op 9 juli zal het niet zo zijn dat we klaar zijn, er zal een conceptrapport worden voorgelegd. Daarna gaan we

nog beslissen: hoe gaan we hier definitief een ei over leggen, een definitief voorstel maken? Dat heeft ook een beetje te maken wel met hoe gaan we verder met de Drechtstedelijke samenwerking, want daar zitten natuurlijk wel relaties tussen. En dan weten we natuurlijk allemaal dat Zuid-Holland Zuid heeft de zeven Drechtstedengemeentes en drie andere gemeentes, maar het is goed om daar ook rekening mee te houden, hoe gaan wij daarmee verder? Nou, en definitieve besluitvorming is voorzien op 24 september en daar volgt dan een zienswijzeprocedure zoals we die altijd hebben. We hebben in de notitie vier thema's benoemd. Het eerste bolletje: is er nou een stelselwijziging nodig? Als je kijkt naar waar we voor staan, hoe we omgaan met onze eigen regie en met onze eigen financiën en welke afspraken we daar inmiddels over gemaakt hebben, is dat naar ons huidig inzicht niet ... vereist dat niet een stelselwijziging. Laat onverlet dat je best op andere motieven wel kan zeggen: ik wil toch een stelselwijziging. Maar puur vanuit onze eigen regie en wat willen wij, hoeft dat niet. Tweede bolletje, we moeten wel een aantal domeinen meer bij elkaar brengen. Nou, lokaal gaat het dan ook om het beleidsplan Wmo en het beleidsplan jeugd, waar we gewoon best veel samenhang in zien. En het gaat om alle vormen van zorg, het gaat om niet teveel zorg op één adres, niet teveel zorgverleners op één adres. Het gaat ook om sturing in coping data. Wat we ook zien, en dat zien we eigenlijk allemaal, is, dat zien we ook landelijk trouwens, dat inkoopkracht en contractmanagement steviger moeten worden gebundeld. Daar hebben we het een aantal weken terug ook over gehad in het inkooptraject. Dan heeft u ook gerefereerd aan de brief van de minister, die zei van nou, ik hecht wel aan samen inkopen. Nou, dat sluit op zich aan bij wat wij belangrijk vinden. Samen inkopen geeft inkoopkracht en geeft ook duidelijkheid naar aanbieders. Daar moet je wel afspraken over maken. En een laatste bolletje, de jeugdteams. Daar hebben we het ook al een beetje over gehad een paar weken terug, over de organisatie. Straks praten we verder over de inhoud. We zien bij de jeugdteams, de sociale wijkteams, zoals ze bij ons heten, veel ontwikkeling. We zien ook dat het nodig is om afspraken scherp te krijgen, om de rol scherp te krijgen. En we zien ook dan lokale verschillen ontstaan. Daar kunnen we prima mee werken, ook in de huidige afspraken, maar dan moet die ruimte wel geboden worden. Ik hou het hier even bij.

De voorzitter: Dank u wel. Er is nog een vraag, want we gaan zo meteen aan het debat beginnen, maar er is wel nog een vraag over wat u net heeft gezegd, van mevrouw Nijhof. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik heb een vraag aan de portefeuillehouder. Hij noemt, en dat staat ook opgeschreven, de zogenaamde stelselwijziging. En ik zou heel graag willen dat hij beter uitlegt wat hij daarmee bedoelt. Want stelselwijziging wordt in dit domein op allerlei manieren uitgelegd, dus wat bedoelt u hiermee?

De heer Van der Linden: Ja, goed punt denk ik om even te verhelderen. Waar het hier om gaat, is: de afspraken die wij hebben gemaakt in 2014, of eigenlijk al in '13/'14 over hoe we het willen organiseren. Willen we het organiseren op Zuid-Holland Zuid-niveau, binnen de DG&J, met een Serviceorganisatie die de inkoop doet, met Stichting Jeugdteams die gecontracteerd is door de SOJ, waar wij 150 of iets meer medewerkers

vanuit de jeugdteams lokaal zijn ondergebracht in 0-100-teams, jeugdteams, sociale wijkteams, hè, bij ons heet het sociale wijkteams, en allemaal een zelfde soort van werk uitvoeren. Dat is eigenlijk de basis van die afspraken. Nou, en wat kun je dan wijzigen? Je kunt denken aan wil je het op het niveau van Zuid-Holland Zuid houden? Je kan ook denken aan: willen we inderdaad alle tien die Stichting Jeugdteams op dezelfde manier aan het werk hebben, of willen we tot nadere afspraken komen? Je kan denken aan de rol van de SOJ. Beleg je alle taken van nu daar nog steeds, of ga je die anders beleggen? Je kan ook denken aan wijzigingen ten aanzien van de samenwerking tussen de Dienst Gezondheid & Jeugd, de SOJ op het niveau van Zuid-Holland Zuid en bijvoorbeeld de Drechtstedelijke samenwerking. Daar kun je ook nu al allemaal dingen in doen, daar heb je geen stelselwijziging per se voor nodig, maar die samenwerking zou je wel meer kunnen benadrukken. Dus over dat soort vragen gaat het. En de belangrijkste vraag die erachter zit en die tot uiting komt in al deze elementen, is eigenlijk: in hoeverre wil je zelf aan het stuur zitten als gemeente? Daar hebben we het ook de afgelopen twee jaar al vaker over gehad. We zitten steeds meer zelf aan het stuur, deels omdat we meer weten over hoe het werkt, omdat we geleerd hebben, deels ook omdat we daar keuzes in hebben gemaakt. We zagen eigenlijk op het regioniveau dat het lastig was om financieel te sturen, omdat de ene gemeente heel streng wilde zijn en de andere wat minder. We hebben gezegd: die solidariteit bouwen we dan af en dat geeft elke gemeente de eigen keuzevrijheid, zonder dat je de andere gemeentes daarmee lastigvalt. Nou, en zo kun je aan meer afspraken denken.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, is dit antwoord zo helder?

Mevrouw Nijhof: Ja, ja, ik geef er toch eigenlijk mijn eigen uitleg aan, maar dat zult u zo wel horen, denk ik.

De heer Van der Linden: Oké. Ja, we gaan niet over alles hè.

Mevrouw Nijhof: Nee, maar goed, u noemt hier opnieuw, we hebben daar toevallig natuurlijk pas geleden een discussie over gehad, een aantal termen die u noemt, zeg maar. En daar moeten we het wel over eens zijn met ja, laten we zeggen hoe we dat uitleggen. Dus u noemt hier bijvoorbeeld stelselwijziging. Nu noemt u in dit verhaal weer keuzevrijheid zeg maar. En ook keuzevrijheid is natuurlijk een term die ook in andere opzichten binnen dit domein een hele belangrijke rol speelt. U noemt nu de keuzevrijheid van gemeentes, maar de basis van dit hele opzet rondom de uitvoering van de Jeugdwet, daar zit heel erg de keuzevrijheid van cliënten in.

De heer Van der Linden: Uiteraard.

Mevrouw Nijhof: En nou goed, dus ik ...

De heer Van der Linden: Daar gaan we niet aan komen nu hè.

Mevrouw Nijhof: Nee.

De heer Van der Linden: Maar als ik het even in één zin mag zeggen: de stelselwijziging, als je dat zou willen, de ultieme vraag is: wil je de huidige GR aanpassen? Dat is de kortste samenvatting.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik snap hem.

De voorzitter: Oké. Nou, dan ga ik nog even de politieke vraag voor het debat van vanavond voor dit onderdeel met jullie doornemen. Wat vinden fracties belangrijk in de toekomstige governance? En waarbij dus die governance betekent: de aansturing van onze regionale jeugdhulp in Zuid-Holland Zuid. En nog even de checkvraag voor iedereen: is het voor iedereen duidelijk waar het debat dan over gaat? Nou, dat lijkt zo te zijn. Mocht het nodig zijn, dan is ook behandelend ambtenaar Stefan Oosterhof beschikbaar, als de wethouder daar gebruik van wil maken. De raad wordt vanavond niet om een formeel besluit gevraagd, het proces is net besproken. Ik geef het woord aan de fractie van Beter voor Dordt, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou, ik ben één van de mensen die afgelopen donderdag heeft deelgenomen aan één van de twee presentaties waar het onderzoeksbureau dat de governance heeft onderzocht op vraag van de colleges, nou ja, onderzoek naar doet. De wethouder wil daar graag input voor, voor dat proces wat men is begonnen. Dat gaan wij ook geven, maar alvorens wij dat doen, hebben we toch een aantal opmerkingen ten opzichte van dat proces dat nu gelopen wordt. Ten eerste vind ik het erg opmerkelijk dat de informatie die het onderzoeksbureau al heeft verzameld, die dus daar gepresenteerd werd en waaruit, ja, in mijn opinie best al veel richting werd gegeven, niet volwaardig is voor deze avond. Dat vind ik heel jammer, eerlijk gezegd. Goed, want dat roept nogal wat discussie op. Om goed te kunnen kaderen waar we hier gezamenlijk over besluiten uiteindelijk en waar we naartoe willen, lijkt het me namelijk noodzakelijk dat wij als raden de door de wethouders en het bestuur geformuleerde uitgangspunt kennen en ook beter begrijpen welke informatie uiteindelijk leidt naar welke uitkomst. Vanavond worden er vier thema's, dat heeft de portefeuillehouder natuurlijk net ook verteld, ter discussie gesteld, waarin allerlei besluitvorming en richting gegeven wordt, waardoor wij als raden in mijn opinie best al nu al op achterstand staan als het gaat om, ja, waar we nou over besluiten en wat nou onze inbreng kan zijn. Ook staan er in die vier thema's een aantal open deuren benoemd die we zelf al jaren aankaarten, zoals bijvoorbeeld de zogenaamde ontschotting van het sociale domein, dus het meer samenwerken binnen het domein. Conclusies dat de toegangstaak goed uitgevoerd wordt en dat hier vertrouwen in is, vind ik ook een, nou ja, vind ik een soort van aanname, daar we al jaren praten over die toegangstaak, de regie en de verstrengeling van de SO en de Stichting Jeugdteams. De grote vraag is ons inziens hoe men met deze verstrengeling en dezelfde belanghebbenden tot een veel betere uitvoering komt binnen het domein, want dat lijkt mij wel het doel van laten we zeggen het veranderen van de governance, of in ieder geval het daar anders mee omgaan. In mijn opinie is er in het hele vervolgproces opnieuw een minimale rol voor de raden. Ook als je ziet, nou, welke bijeenkomsten er nu zijn geweest, dat er in het AB al een aantal uitgangspunten zijn geformuleerd en dat vervolgens er, volgens mij over drie dagen, als ik het goed heb, een bijeenkomst is van de SO en de Stichting Jeugdteams met het algemeen bestuur

van de DG&J die nog eens nader naar de materie kijken. Daarna wordt er een conceptrapport uitgebracht en vervolgens mogen wij daar nog een zienswijze op geven. Nou, we vinden het jammer dat er toch al best wel heel sturend op dit moment met het stukje wordt omgegaan. Dus dat willen we in ieder geval zeggen, dat we dat erg jammer vinden. Vanuit Beter voor Dordt willen wij het volgende aangeven, dat wij graag ... nou ja, als input aan de wethouder. Wat ons betreft dient de nadruk maximaal gelegd te worden op de lokale sturing en op de uitvoering van de Jeugdwet in combinatie met de andere gedecentraliseerde taken. Inkoop gebeurt wat ons betreft in de toekomst integraal, dus in onze opinie zou bijvoorbeeld de Wmo-inkoop best samengevoegd kunnen worden met de jeugdinkoop. Nou, dan hoort er wat ons betreft alleen maar gezamenlijke inkoop te zijn op het noodzakelijke, op bijvoorbeeld specialistische woonvoorzieningen en op bepaalde producten van de specialistische GGZ. Verder dient vooral er sprake te zijn van inkoop die lokaal gestuurd is, zeg maar. Dan meer gerichtheid op het integrale werken, vanuit de toegang. Er komen wat ons betreft lokale inkopers die voor een stad passende inkoop doen. Dan, één van de zaken die we eigenlijk al jaren aangeven, wij willen dat de verstrengeling tussen de SO en de Stichting Jeugdteams stopt en dat dus de SO, wat dat betreft, niet meer de werkgever is van de Stichting Jeugdteams. We hebben in de uitvoering de afgelopen jaren ... Ja?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, u krijgt een vraag van mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, voorzitter, eventjes kort ingaand zeg maar op het verhaal van mevrouw Nijhof over de inkoop. Nou zegt mevrouw Nijhof dat de inkoop integraal moet gebeuren. Dat gebeurt in principe nu natuurlijk al via de, hoe heet het, gemeenschappelijke regeling hè, via de SOJ, dat gebeurt natuurlijk nu al. En de specialistische inkoop regionaal, dat gebeurt ook. Maar eventjes voor mijn beeldvorming en ter verduidelijking hè. Want dat is voor mij wel belangrijk: welke hulpverlening wordt er dus nu regionaal ingekocht en wat wordt er dan nu nog lokaal ingekocht? Want ja, wat is dan in uw geval zeg maar van ja, lokaal aansturen, gaan we dan een wenslijstje indienen? Of gaan we bepaalde eisen stellen wat er wordt ingekocht? Hoe ziet u dat?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, kijk, hier krijgen we denk ik al een soort van communicatiestoornis over wat lokaal, regionaal, wat gemeenschappelijke regeling, wat er ingekocht wordt. Wat ik bedoel met integrale inkoop, zeg maar, is dat er wat mij betreft gewoon de organisatie die de Wmo inkoopt zeg maar, wat mij betreft net zo goed de jeugd in kan kopen. Want wij zien, en dat is eigenlijk al vanaf 2014 hè, toen we dit kader allemaal met elkaar maakten, de SO eigenlijk sec als een inkooporganisatie. En nou ja, goed, op dit moment is het natuurlijk zo dat er overwegend regionaal wordt ingekocht, dus dat de SO eigenlijk alles bepaalt wat er ingekocht wordt. Nou ja, alle maatwerkproducten die worden in ieder geval ingekocht door de SO zelf en die zijn eigenlijk ook voor bijna alle tien gemeenten hetzelfde. En waar wij graag, nou ja, verandering in zouden willen zien, is dat de stad die de inwoners bezit die de zorg nodig hebben, en de toegang, laten we zeggen, tot ... ja, laat ik het simpel zeggen: als een Dordtse jeugdige hulp vraagt bij een Dordts jeugdteam en dat jeugdteam besluit dat

daar een bepaald soort hulp noodzakelijk is, dan bepaalt wat ons betreft het jeugdteam, dus de toegang betaalt uiteindelijk de voet, de inkooporganisatie, met wat er nodig is in die bepaalde stad om ingekocht te worden, zeg maar. Dus dat is eigenlijk, ja, hoe wij dat zien. En wat er nu gebeurt, is dat er een enorme verstrengeling is tussen ... dat er eigenlijk alleen maar producten voorradig zijn die laten we zeggen op een hoger niveau ingekocht worden, dat het heel moeilijk is, terwijl daar best wel mogelijkheden voor zijn, voor een cliënt en een jeugdteammedewerker die besluit zeg maar om iets in te kopen wat niet gecontracteerd is bijvoorbeeld. Nou, daar zijn allemaal oplossingen voor en wij willen gewoon, omdat het ook echt bij de Jeugdwetuitvoering hoort, dat dat echt op een andere manier georganiseerd wordt, dus dat de SO inkoop en dat de SO faciliterend is aan de jeugdteams als het gaat om dat zij aan de jeugdteams vragen: goh, wat hebben jullie in jullie stad nodig? Dan gaan wij eens kijken of we dat op een goede manier ergens in kunnen kopen. En niet dat het van bovenaf opgelegd wordt, want dat is geen maatwerk.

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Nou ja, prima, ik kan mevrouw Nijhof heel goed volgen hoor, alleen kan mevrouw Nijhof dan aangeven bijvoorbeeld wat we dan in de afgelopen tijd, of wat onze jeugdigen dan de afgelopen tijd mis zijn gelopen, of hun tekort zijn gedaan aan bepaalde hulpverlening die wij dus gemist hebben?

De voorzitter: Uw vraag is helder, mijnheer Burakçin.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, kijk, dit is niet helemaal de discussie volgens mij die vanavond gevoerd moet worden, denk ik, want dan gaan we weer helemaal die inhoud in en daar word ik zelf altijd enorm van beschuldigd dat ik die inhoud inga. Dat wil ik best, ik wil dat best wel uitleggen.

De voorzitter: Nee, maar we blijven bij de governance.

Mevrouw Nijhof: Ja, we moeten denk ik wel daar blijven, zeg maar. Ik kan een kort antwoord geven op wat ik bedoel, naar mijnheer Burakçin, en dat heb ik eigenlijk ... die discussie voeren we ook al jaren in de commissie, dat er nu wel heel veel aanbieders zijn van bepaalde producten, maar dat er ook een heel groot middensegment, als het gaat over, nou ja, laagdrempelige begeleiding, opvoedondersteuning, nou ja, dat soort zaken allemaal, die geen behandeling zijn, dus niet de dure producten, dat daar eigenlijk veel te weinig van is. En dat is er wel, maar daar wordt niet naar gezocht door de SO.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van der Ham wil u ook nog een vraag stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik had een vraag aan mevrouw Nijhof, omdat zij eerder in haar verhaal aangaf dat zij heel goed voor kan stellen dat die inkoop tussen Wmo en jeugd, dat dat samengaat hè?

Mevrouw Nijhof: Ja.

Mevrouw Van der Ham: Alleen, nu hoorde ik de wethouder in zijn inleiding ook al zeggen van nou, liever geen stelselverandering. Ziet u een tussenweg, of wilt u eigenlijk wel een stelselverandering?

Mevrouw Nijhof: Ja, nou, kijk, zoals de wethouder het brengt, zou ik zeggen dat als je echt beter de cliënt wil dienen en ook de wet wilt uitvoeren, dan moet je ook proberen dat zo efficiënt mogelijk te organiseren. Dus dan moet je niet op allerlei niveaus, en dan heb ik het even over de Wmo hè, die op een heel ander niveau georganiseerd is, en met minder gemeentes en weet ik veel wat. En dan moet je niet twee verschillende inkooporganisaties te hanteren, dat hoeft helemaal niet. Dus ik zou wat dat betreft pleiten voor een stelselwijziging, wat dat betreft. En dan kun je ook nog zeggen van ja, goed, de gemeentes die er nu niet in betrokken zijn, bij die inkoop, ja, willen die dan toch nog via een bepaald contract dan toch nog deelnemen? Maar dat het in ieder geval gewoon allemaal wat makkelijker, en dat er ook wat, ja, laten we zeggen wat minder mankracht in gemoeid is. Want ik denk echt dat dat ook een dingetje is. Verder, met betrekking tot de stelselwijziging denk ik dus, als je dat al een stelselwijziging noemt, dat wij dus heel erg pleiten ook voor in ieder geval dat de verstrengeling tussen de SO en de Stichting Jeugdteams stopt, dat die toegang echt daadwerkelijk ook gescheiden wordt van de inkoop. Want dat brengt veel te veel onduidelijkheden en ook op inhoud echt problemen met zich mee. Is dat voldoende antwoord?

Mevrouw Van der Ham: Ja, in principe kan ik u heel goed volgen. Ik zou dan wel graag aan de wethouder willen vragen in dezen om eens antwoord te gaan geven dan op of dit dan ook kan zonder stelselwijziging en zo ja, hoe dan, en of dat dit alleen maar kan met een stelselverandering. Want volgens mij zijn dit dingen die we allemaal willen, of in ieder geval voor mijn fractie kan ik spreken dat ik dat wil. Ik zou graag wat meer horen van het college.

De voorzitter: Zullen we gelijk naar de wethouder gaan of hij deze vraag kan beantwoorden? Wethouder Van der Linden, kunt u hier specifiek op reageren?

De heer Van der Linden: De specifieke vraag is: kun je inkoop, Wmo, enzovoorts, samen met inkoop jeugd doen zonder dat je daar een stelselwijziging voor nodig hebt? Dat is de ultieme vraag. Daar heb je wel een stelselwijziging voor nodig, want het is nu in twee GR'en ondergebracht. En dat is helemaal niet erg. Zelfs al zou je formeel twee organisaties houden, dan kan je best afspreken dat die veel beter samenwerken, veel nauwer samenwerken. Alleen heb je wel een paar dingen te doen. Het is nu eenmaal zo dat we nu bij SOJ met tien gemeentes samenwerken en die drie gemeentes die daar ook in zitten, niet bij de Drechtsteden horen. Die zullen niet meteen zeggen: weet je wat, wij worden ook Drechtstedenlid, of wel, maar dat gaan wij niet tegen ze zeggen natuurlijk. Dus daar moet je het eerst wel met elkaar over hebben. Daarom is het heel nuttig dat we dit gesprek hebben, want dat kunnen we dan inbrengen. Als meer gemeentes zeggen: nou, eigenlijk willen wij de Wmo-achtige inkoop en de jeugdinkoop dichter op elkaar verbinden, en dat lijkt op inhoudelijke gronden een goed idee bijvoorbeeld hè, dan hoort daar een gesprek bij voorafgaand met zijn allen van hé, als een deel van de gemeentes dat zou willen, dan betekent dat iets voor die andere drie, hoe zien die dat? Dus daarom is dat goede input, daar kunnen we wat mee. Als wij de enigen zijn die dat

roepen, nou, dan is dat een andere soort discussie dan als alle zes, zeven Drechtstedelijke gemeentes dat zeggen. Nou, en u weet ook: er loopt ook een Drechtstedelijk traject om te kijken hoe die governance beter kan. Dus ik zie daar heel veel kansen. Eén opmerking daarbij, in dit verband: ook zonder stelselwijziging, en ik snap dat het woord stelselwijziging heel zwaar is, zonder wijziging van de kern kun je veel nauwer samenwerken. Dat kan heus. We hebben ook het integraal arrangeren, daar doen we in feite ook aan. Er zijn nu ook al beschikkingen die nauw op elkaar zitten in complexe gevallen van zorg, dat kun je best organiseren. Tot zover even.

De voorzitter: Mag ik dan eventjes aan de commissie vragen of er meer fracties zijn die ook dit specifieke punt steunen? Want dan kunnen we dat gelijk aan wethouder Van der Linden al meegeven als punt wat hij dan meeneemt naar het AB.

De heer Van der Linden: Ja, voorzitter, mag ik daar één kleine opmerking bij maken? Want de governance gaat dus over heel veel. We hebben ook nog, los van deze governancediscussie een inkooptraject en daar voeren we dit soort thema's natuurlijk ook op. En daar zijn we drie weken terug over bezig geweest meen ik hè, of twee weken geleden, dus daar krijgt u na de vakantie ook meer over. En dan gaat het niet alleen over Wmo en jeugd, het gaat ook over het aantal aanbieders enzovoorts. Dus dat is in feite, hoort dat bij elkaar.

De voorzitter: Oké, ik zie nog niet helemaal voldoende steun, ik zie wel een aantal fracties die steunen. Dan lijkt het mij handig dat iedereen zo meteen in zijn eigen woordvoering dat dan nog even expliciet benoemt, dan houden we dat even bij. Mevrouw Nijhof, was u al klaar met uw betoog?

Mevrouw Nijhof: Bijna. Ik wil alleen nog even wat aanvullen op wat de wethouder hier zei over die manier van werken zeg maar. Want wat we ook niet moeten vergeten, is dat er eigenlijk al binnen, nou ja, laten we zeggen het hele kader van het jeugddomein of het sociaal domein, al op een aantal fronten ook Wmo-geld met jeugdgeld bijvoorbeeld wordt samengebracht. En dat is bijvoorbeeld bij Veilig Thuis zeg maar, daar zijn Wmo-gelden en laten we zeggen jeugdgeden samengebracht, dus het is, laten we zeggen, deels gebeurt het al als het gaat om het samenbrengen van de gelden. Dus ik zou dat ook ... En kijk, wat ook uit de presentatie waar helaas dus de onderliggende sheets, of die sheets die daar gebruikt zijn, die zijn er vandaag niet, werd er ook heel erg gesproken over dat er veel gezinsgerichter gewerkt zou moeten worden, dus dat je sowieso veel beter moet kijken naar ... niet naar die ene cliënt, maar de omgeving daarvan, dus ook naar andere wetgeving zeg maar. En als derde punt zou ik ook willen aangeven, aan de wethouder willen meegeven, dat het nu al zo is dat er in het jeugddomein laten we zeggen maatwerkvoorzieningen worden geïndiceerd, die je eigenlijk onder zou moeten brengen in de Wmo. En dan heb ik het specifiek, waardoor je ook een veel beter beeld zou kunnen krijgen van, nou ja, waar nou daadwerkelijk in een gezin een probleem zit, of dat nou bij de ouder zit, of dat bij de jeugdige zit zeg maar, en dus ook een veel betere duiding zou kunnen geven aan de algehele problematiek. En het voorbeeld daarvan is opvoedondersteuning dus. Dat wordt eigenlijk nu op de jeugdige geïndiceerd, terwijl dat eigenlijk iets is wat natuurlijk voor de ouder is. Dus ja, goed, dat soort zaken, daarom al zou ik pleiten voor een veel betere, op één lijn inkoop

en nou ja, überhaupt het ontschotten van de gelden denk ik trouwens op termijn, want dat is natuurlijk altijd nog een discussie die we altijd al hebben.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, die presentatie waar u het net over had, die zit als link in het verslag wat is bijgevoegd bij de stukken.

Mevrouw Nijhof: Oké, ja. Even kijken. En dan heb ik nog één ... Nou goed, ik heb dus net aangegeven dat wij willen dat die verstrengeling tussen de SO en Stichting Jeugdteams echt ophoudt, dus dat, ja, als dat een stelselwijziging met zich meebrengt, dan is dat dus ook zo wat ons betreft. En daarnaast dient er veel meer aandacht te zijn, ook binnen, ja, de toekomstige governance voor de kwaliteit van zorg. Waar we nu constant maar mee bezig zijn, is dat we het hebben over de kwantiteit, het geld en dat soort zaken allemaal meer. En wat al jaren eigenlijk een ondergeschoven kind is, is van de zorg die er dan door al die zorgaanbieders die er dan zijn, geleverd wordt, is dat wel de kwaliteit die we willen? Of willen wij het echt anders? En ik, ja goed, ik zou er heel erg voor pleiten dat daar echt ... dat het daar tot transformatie komt. Nou, tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Voor ik zo meteen het woord ga geven, ik denk aan de VVD, de heer Kwaak, wil ik in ieder geval nog even vertellen dat mevrouw Rutten inmiddels, van de PVV, ook bij de vergadering is aangeschoven. En ik verzoek jullie in je woordvoering zaken toe te voegen van wat er al is gezegd. Mocht je nou ergens een andere opvatting over hebben, wat mevrouw Nijhof net heeft gezegd, dan moet je dat natuurlijk wel noemen. De heer Kwaak, u heeft het woord.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me gedeeltelijk aansluiten bij mevrouw Nijhof, bij de woordvoering, ook een hele goede, stevige woordvoering. Alleen de VVD vindt het zeker van belang het sociaal domein meer bij elkaar te brengen. Dus ik noem ook Wmo en jeugd meer als stelselmatig bij elkaar. We zien graag meer lokale sturing op inhoud en op lokale inkoopmogelijkheden. Als we lokaal meer willen sturen, moet er een duidelijk kader gesteld worden. Wat benoemen we jeugdhulp? Als VVD zien we graag een duidelijke definitie van wat we onder de jeugdhulp verstaan. Alleen dan is er regie en doelstelling te behalen. Verder kan ik me aansluiten bij mevrouw Nijhof over de SJ en SOJ, daar wil ik ook mee meegaan. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwaak. Dan ga ik naar de woordvoerder van het CDA. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Kort maar krachtig. Ontschotting vinden we ontzettend belangrijk, daarnaast lokaal sturen natuurlijk, professionele aansturing, dus professioneler invullen van het contractmanagement en het inkoopmanagement lijkt me ontzettend belangrijk. Als daarvoor die stelselwijziging nodig is, dan zijn we daar dus ook voor, gaf ik net ook al aan. En tenslotte naar minder partijen toe willen die gecontracteerd kunnen worden, is voor ons ook wel een doel, omdat dat het sowieso makkelijker beheersbaar maakt. Als je tweehonderd partijen moet managen, dat is meer werk dan vijftig. En dat was het, wat mij betreft.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Ham. Nou, ik kan u verklappen dat D66 zich bij uw woordvoering kan aansluiten. En dan geef ik nu de woordvoerder van GroenLinks, de heer Burakçin, het woord.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk dat ik ook kan aansluiten bij de woordvoering van mevrouw Van der Ham, met inderdaad de nadruk dat we ook op lokale sturing willen en in ieder geval de inkoop integraal plaatsvindt, dat er vooral ontschotting plaatsvindt. Maar voor de rest kom ik dadelijk nog over andere zaken, voorzitter, tot zover.

De voorzitter: Ja, wat bedoelt u straks, mijnheer Burakçin?

De heer Burakçin: Nou, voorzitter, ik had eigenlijk in die zin had ik nog een vraag zeg maar aan de wethouder, van eigenlijk dat ik de informatie eigenlijk karig vind, waar we nu over gaan besluiten. Tenminste, we gaan er nog niet over besluiten, maar in ieder geval de richtinggevendheid vanuit het college waar we dus uit kunnen kiezen. En ook zeg maar, volgens mij heeft mevrouw Nijhof dat ook benoemd, dat onderzoeksbureau wat in het leven is geroepen zeg maar hiervoor, vind ik eerlijk gezegd, ja, ik begrijp eerlijk gezegd niet waarom dat in het leven is geroepen en het resultaat daarvan is gewoon echt gewoon slecht.

De voorzitter: Kunt u aangeven wat u mist, mijnheer Burakçin?

De heer Burakçin: Nou, wat ik dus mis, voorzitter, is bijvoorbeeld dat het wel eigenlijk een inkoppertje is wat ze daar dus eigenlijk zeggen. Wat ze daar in ieder geval aangeven van ja, goed, geheel regionaal en lokale aansturing en alles lokaal. Ja, voorzitter, volgens mij weet iedereen dat geheel lokale aansturing gewoon veel te duur uitpakt voor sommige gemeentes en dat eigenlijk gewoon niet werkbaar is, maar ook een bepaalde, hoe heet dat, uitkomsten, ik had hem opgeschreven hier hoor, voorzitter, even kijken hoor, die ontwikkelrichtingen zeg maar wat het onderzoeksbureau eigenlijk aangeeft: meer lokale sturing op inhoud, beter en ander opdrachtgeverschap, opdrachtnemerschap. En ik heb het idee dat dat allemaal overgenomen is vanuit de taskforce die wij dus eerder met elkaar hebben vastgesteld. Heel veel komen daar in ieder geval uit, tenminste, ik herken dat, dat het allemaal daaruit terugkomt. Maar ook bijvoorbeeld, een punt wat ik al wil aanhalen, is bijvoorbeeld er staat bij punt 2 bij die ontwikkelinrichting: meer halen uit samenwerking gemeenten, verbinding met aanpalende sectoren, samen preventie professionaliseren, leren van elkaar, meer uitwisselen. Ja, dan heb ik toch de vraag aan de wethouder: de wethouder, u zit gewoon elke maand bij het AB bij elkaar. En het gaat heel veel over de uitvoering. Dan denk ik bij mezelf: wat wordt daar niet uitgewisseld? Wat gaat er dan mis qua uitwisseling?

De voorzitter: Weet u, we gaan het gelijk even aan de wethouder vragen. Dan houden we de vaart erin en dan hoeven we niet een hele tijd te wachten.

De heer Burakçin: Prima.

De voorzitter: Dus ik vraag aan de wethouder Van der Linden of die gelijk op uw vraag kan reageren.

De heer Van der Linden: Dat vind ik best een beetje een ingewikkelde vraag. Kijk, u geeft het zelf al een beetje aan: we hebben een taskforce gehad. Wij zijn inmiddels een gemeente die al een tijdje lang, en dat is geen garantie voor de toekomst, echt niet een garantie voor de toekomst, die een tijdje lang al een beetje geld overhoudt op het verlenen van jeugdzorg. Wij zijn een gemeente met een lokaal beleidsplan jeugd, waarin we hard en duidelijk zelf de regie pakken waar het kan. Dat kan niet altijd, maar het kan. Niet elke gemeente is zover. En dat geeft niet, want iedereen heeft zijn eigen dynamiek en heeft ook zijn eigen prioriteiten. Sommige gemeentes zitten ook veel nadrukkelijker op samen doen. Wij hebben een aantal jaar geleden gezegd: nou, we zien heel veel baat bij die samenwerking als het gaat om inkoop, als het gaat om samenwerking organiseren, maar we zien ook dat het soms niet lukt om dat samen te doen. We moeten het lokaler maken, lokaal je eraan verbinden, lokaal regie pakken, je rol als gemeente. Dus niet iedereen zit in dezelfde fase van die discussie. Dus wat er opgehaald is door het bureau, en dat is niet nu in het leven geroepen, dat is gewoon een bureau dat al tientallen jaren dit soort opdrachten doet, is bedoeld om bij alle tien de gemeentes te kijken: hoe zitten jullie erin? Waar lopen jullie tegenaan? Waar vind je dat het goed gaat? Wat vind je dat niet goed gaat? En vanuit twee extreme posities te kijken hoe het dan anders moet. En inderdaad, dat zal het zo zijn dat als je alles lokaal doet, sommigen willen dat best, maar die zeggen: nee, dat kan niet, de inkoop kan niet lokaal en je moet toch wat samen een beetje DNA hebben op hoe je zo'n jeugdteam nou eigenlijk ziet. En als we teveel beleidsverschillen gaan krijgen, dan ga je natuurlijk aanzuigende werking krijgen tussen gemeentes x en y, dan gaan mensen verhuizen, dat soort discussies. Versus alles regionaal, nou, daar komen we een beetje vandaan, dat wil een deel van de gemeentes ook zeker niet, want je wil lokaal je inwoners zo goed mogelijk helpen. In die fase zitten we nu. En dan haak ik even aan op wat u aangeeft van ja, hoeveel informatie is er? In maart heb ik u de bestuursopdracht gestuurd die ten grondslag ligt aan deze opdracht. Toen was hij nog niet eens gegund volgens mij, dus dat was helemaal vooraan. En wat er nu ligt, is wat u nu heeft. Meer is er nog niet. Er is alleen een belronde geweest, er zijn een aantal gesprekken gevoerd met mensen in het veld. En wat u vorige week heeft gehoord, zover is het bureau. Er is nog geen collegestandpunt, want u zit vooraan. U bent de raad van Dordt. U geeft mij mee wat u zou willen horen en zien. Natuurlijk trekken we wel samen op, want wij zien ook een discussie Drechtstedelijk en we zien een discussie Zuid-Holland Zuid, daar willen we wel onszelf goed positioneren, onszelf voor onze inwoners, maar ook natuurlijk zo goed als mogelijk samenwerken met alle regionale partijen die we hebben. Dus u zit vooraan in de frontlinie zeg maar. En als u behoefte heeft aan eerst standpunten van het college, dan kan het ook, maar juist op dit thema bent u altijd, en dat vind ik ook heel terecht, van het vooraf dingen meegeven. En meer dan dit is er nu nog niet. Dus besluitvorming gaan we pas na de zomer doen. En dat is prima, en daarmee ...

De voorzitter: Oké, dank u wel, wethouder. Ik check eventjes bij mijnheer Burakçin of hij daar op deze manier ook weer mee kan leven. Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, deels kan ik er mee leven. In die zin, kijk, mijn vraag was heel nadrukkelijk: er wordt vastgesteld door het onderzoeksbureau dat er dus meer van elkaar geleerd moest worden, dat er meer gedeeld moest worden of wat dan ook. Dan denk ik: joh, wat gaat er dan nu mis aan informatiedeling? Dat was meer de vraag, daar heb ik een beetje een antwoord op gehad. Maar ook bijvoorbeeld die denkwijze en die memo, heeft vrij weinig zeg maar ook richting gegeven van joh, waar besluiten we nou over en wat gaat er nou echt concreet dingen veranderen waar we dus over kunnen besluiten?

De voorzitter: Oké. Nou, voordat ik het woord geef dan aan wethouder Van der Linden om daarop te reageren, check ik eerst nog even of dat ik nog een vraag heb gemist van mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ben ik er? Ja, sorry, mijn vraag die had betrekking op wat eerder in het gesprek was, maar inmiddels heeft de wethouder eigenlijk mijn vraag al beantwoord in de tussentijd, dus die gaat over.

De voorzitter: Oké, fijn. Dan ga ik nu vragen aan mevrouw Nijhof of zij een aanvullende vraag heeft op hetgeen waar de heer Burakçin om gevraagd heeft. Of heeft u een nieuwe vraag? Want anders ga ik eerst even ...

Mevrouw Nijhof: Nou, ik heb eigenlijk een reactie.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Nijhof: Ik heb eigenlijk een reactie op wat de wethouder stelt naar mijnheer Burakçin toe.

De voorzitter: Ja, maar dat vind ik ingewikkeld. Ik ga eerst eventjes dan zorgen dat mijnheer Burakçin en mijnheer Van der Linden even hun debatje dan met elkaar afmaken en dan kom ik nog even bij u.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Ja? Oké, wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Als ik het goed heb, zitten we nu in de fase dat de heer Burakçin nog een antwoord wilde op zijn vraag: wat gaat er nu mis? Dat klopt toch?

De voorzitter: Ja.

De heer Van der Linden: Ja. Wat er mis gaat, niet alles hoeft mis te gaan om toch dingen beter te willen. Wij zien dat wij best wat kunnen leren ook van andere gemeentes, als het bijvoorbeeld gaat om de inzet van POH's. En we hebben ook een aanjaagteam, is u ook eerder geïnformeerd, met alle maatregelen. En die zijn deels helemaal niet financieel gedreven, die zijn deels op inhoud en op bezoeken gedreven, uit de transformatienota die vorig jaar behandeld is, waarin sommige gemeentes andere keuzes maken dan wij. En daar willen we van elkaar leren hoe het beter kan, soms ook

goedkoper kan, maar vooral beter, sneller, adequater, dichterbij kan. En dat blijft ook gewoon doorgaan.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Nijhof voor haar reactie op het antwoord van wethouder Van der Linden. Uw microfoon staat niet aan, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Sorry. Mijnheer Van der Linden die stelt in zijn antwoord aan mijnheer Burakçin dat wij ver zijn, zeg maar, misschien wel verder als andere gemeentes en dat wij zelf in het voordeel zijn als het gaat om dat wij een klein beetje, dat is drie miljoen, weet ik, over zouden houden naar omrekening. En daar wil ik toch in ieder geval een aantekening bij maken. Want er wordt hier gesteld alsof dat zogenaamd overhouden, dat dat zou komen omdat wij het zo goed doen. Dat zogenaamde overhouden dat is natuurlijk nooit onderzocht. En dat zou net zo goed kunnen betekenen dat wij een deel van de jeugd zorg onthouden die ze wel vragen, waardoor wij, nou ja, goed, die drie miljoen overhouden, zeg maar. Dus wat ik eigenlijk wil zeggen is dat alles wat er gezegd wordt, wat ook natuurlijk uit de omkeernotitie, of die ... ik weet even niet meer hoe die notitie heette, dat daar ook heel duidelijk in stond dat wij dus als Dordrecht in het voordeel ...

De voorzitter: Omdenknottie.

Mevrouw Nijhof: Omdenknottie. In het voordeel zouden zijn, is allemaal gebaseerd op aannames. We weten helemaal niet of dat wel te maken heeft met of wij het wel zo goed doen. Dus ja, daarnaast is het ook zo dat wij natuurlijk gewoon aan de andere kant ook geld van buiten het jeugddomein investeren, hè, bijvoorbeeld, ik zeg maar even, de vijf miljoen die we uiteindelijk uit andere gelden hebben gehaald om mooie nieuwe dingen te organiseren zeg maar, dat als je dat daarmee zou verrekenen, ja, goed, kom je eigenlijk nog op dat bedrag uit. Dus weet je, om op die manier het te duiden, vind ik gevaarlijk.

De voorzitter: Nou, volgens mij een korte reactie nu nog even hierop van wethouder Van der Linden en dan wil ik graag door met de andere fracties.

De heer Van der Linden: Ja, ik ben het er helemaal mee eens dat het heel moeilijk is om één op één te zeggen: als je hierop drukt, gaat er dat gebeuren. Zo zien we het niet. We zien wel in de rapportage van de taskforce, zijn een aantal dingen gezegd van hé, als je een grote stad als Dordt vergelijkt met een andere redelijk grote stad, dan doet Dordt het op een aantal punten echt niet slecht. Nou, ik kom uit Groningen en ik ben gereformeerd, als je zegt: echt niet slecht, dan is het best een beetje goed.

De voorzitter: Oké.

De heer Van der Linden: Maar nog even wat ... ik vind het punt wat u aanraakt wel heel valide. Moet je nou tevreden zijn als je nu een beetje overhoudt, of moet je dan zeggen: hé, dat had eigenlijk ook uitgegeven moeten worden? Dat vind ik hele goede vraag. We kunnen alleen geen laboratoriumsituatie creëren zeg maar eventjes, waarin je honderd

kinderen anders helpt dan honderd andere kinderen en daarmee vergelijkt: hé, nu weten we het. Dus het punt geldt helemaal: ik denk dat door zelf iets meer regie te pakken, zelf, nou, een aantal dingen te hebben gedaan, een keus te hebben gemaakt om inderdaad vijf miljoen apart te zetten voor sociale innovatie in het domein Wmo, jeugd, enzovoorts, gaan wij een aantal dingen echt wel sneller en beter ontdekken. Ik hoop, want we leren ook echt van andere gemeentes hoor, het is niet zo dat wij voorop lopen en dat de rest achterblijft. We leren allemaal. Maar dit is wel een heel goed punt.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Burakçin, was u klaar met uw woordvoering?

De heer Burakçin: Ja.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan ga ik naar de heer Bosman van de ChristenUnie/SGP.

De heer Bosman: Ja, voorzitter, dank u wel. U vroeg eigenlijk alleen nieuwe dingen toe te voegen. Ik kom dan toch heel even terug op de eerste woordvoering, van mevrouw Nijhof, die aangeeft van ja, op deze manier worden we best wel een bepaalde richting opgestuurd. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik dat niet per se altijd heel erg vind, als we een klein beetje gestuurd worden. Maar dat is even een procesopmerking. Ik heb even gekeken naar onze wensenlijst, zal ik maar zeggen. Het meeste is daar vanaf gestreept. Dan doe ik één aanvulling op de heer Kwaak van de VVD, over het benoemen van hè, wat is jeugdhulp, wat is jeugdzorg? Ik las in de brief van AEF, of anders van Elffers Felix, dat op verzoek zij een suggestie kunnen doen in het onderzoek wat je daaronder moet verstaan. Nou, wat mij betreft doen we dat verzoek. Ik zal naar alle eerlijkheid zeggen dat ik er niet helemaal uit ben of ik nou per se de jeugdzorg in die zin wil kaderen, maar ik zou het toch prettig vinden als zij daar een opzet voor maken. En verder kan ik mij aansluiten bij de woordvoeringen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan ga ik door naar mevrouw Rutten van de PVV.

Mevrouw Rutten-Alberts: Ja, dank u wel, voorzitter. Oprechte en langdurige zorgzaamheid voor elkaar, dat doe je met elkaar. En dat is waar het volgens mij om moet draaien. En verder sluit ik mij aan bij de woordvoering van mevrouw Nijhof.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Rutten, dat was kort en krachtig. Van de SP hebben we vanavond niemand bij deze commissie. Van de VSP volgens mij ook niet. Nou, dan komen we nu bij de Partij van de Arbeid, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. De verleiding is groot om te zeggen: ik sluit me aan bij de woordvoering van, maar wij hebben ook nog wel toch wel wat kanttekeningen en suggesties. De kernvraag is eigenlijk, wat de heer Van der Linden ook zei, van wat vinden we nou eigenlijk belangrijk, willen we zelf aan het stuur zitten of niet? Nou, voor wat betreft de PvdA zou er zoveel mogelijk lokaal bepaald moeten worden. We moeten daarbij consistent blijven in het beleid. In het volgende onderdeel gaan we praten over het samenvoegen van de wijkteams van jeugdteams en sociaal wijkteam en het ontschotten. Iedereen roept ook dat hij graag wil ontschotten. Als we

ontschotten, moeten we daar consequent in zijn. Als we het wijkteam ontschotten, moet je volgens mij ook op stedelijk niveau de zaak ontschotten, dus zorgen dat er één organisatie is die de opdrachtgever c.q. de werkgever wordt van al die mensen die in die wijkteams zitten en moet je, zoals mevrouw Nijhof ook terecht constateert, ook de inkoop eigenlijk ontschotten. Zij noemt het integraal inkopen, maar het is feitelijk gewoon één organisatie de inkoop voor de gehele zorg gaat regelen. Daar denken wij ook trouwens dat je daar best wat geld mee zou kunnen besparen. Dus wat ons betreft gaan we inderdaad door naar een stelselwijziging en zal die in de loop van de jaren moeten worden doorgevoerd. Als ik me de discussie van een paar weken geleden herinner, van 19 mei meen ik, over de inkoop, dan is er ook door een aantal partijen gezegd van ja, die inkoop, die cliënt zou eigenlijk de beschikking moeten kunnen krijgen over zijn budget. En dat budget dat moet gebaseerd zijn op de hulpvraag uiteraard en met dat budget zal hij in de zorgmarkt zijn product moeten kunnen inkopen. Vergelijk de SOJ met een supermarkt, het klinkt oneerbiedig, maar ja, het is de vergelijking die het meest voor de hand ligt, waar de cliënt binnenkomt met een probleem en naar een bepaalde afdeling gaat om daar het product te halen waarvan hij denkt dat het goed is. En dat doet hij al dan niet met behulp van een regisseur. Gewoon even heel plat en illustratief geschetst. Dat zou betekenen dat de SOJ wat ons betreft alleen nog maar een inkooporganisatie is en dat ...

De voorzitter: Mijnheer Van Verk?

De heer Van Verk: Ja. Een vraag.

De voorzitter: Volgens mij heeft uw supermarktverhaal indruk gemaakt op de heer Kwaak en die wil daar iets over met u delen.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor mijnheer Van Verk zeggen over het budget. Kunt u daar eens nader over vertellen?

De heer Van Verk: Ja, iemand, een jongere komt met een niet nader te noemen probleem bij het jeugdteam, en het jeugdteam, dat gaan we dadelijk ook nog behandelen, gaat die jongen triageren, oftewel, die gaat bepalen, samen met die jongere, wat zijn probleem is. En stel dat deze jongen een GGZ-probleem heeft. Het is volkomen denkbeeldig hè. Dat betekent dus dat hij hulp moet hebben uit de GGZ-hoek. Uit de ervaring weten we natuurlijk dat hulp uit de GGZ kost een x bedrag, dat is het budget. Je kan zeggen van jouw kwaal, jouw beperking betekent dat we zoveel geld nodig hebben in eerste instantie, in ieder geval een eerste aanleg, om je probleem op te lossen. En dan ga je samen met die cliënt naar dat product toe wat nodig is, niet wat financieel dekkend is, maar wat nodig is, en vervolgens gaat dat van dat budget af. Maar de klant met de regisseur blijft bepalen wat er gebeurt. Dat betekent ook dat die klant, als hij na twee, drie keer merkt dat het product wat hij heeft gekocht, eigenlijk niet voldoet, om wat voor reden dan ook, naar de regisseur kan gaan en kan zeggen van joh, dit helpt mij niet, ik geef het product terug en ik wil met het resterende budget gaan kijken of ik een ander product kan pakken dat beter is. Eigenlijk de pure marktwerking zoals dat in de winkel gaat. En dat is op zich misschien voor ons als PvdA een gedachtegang die we niet zo dikwijls uitdragen, maar in dit geval denk ik dat als we

dichter bij die klant gaan zitten, dat het effectiever is en uiteindelijk ook goedkoper.
Voorzitter ...

De voorzitter: Even vragen: is het zo voldoende helder, mijnheer Kwaak?

De heer Kwaak: Ja, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Oké. Nou, dan verwelkomen we inmiddels ook de heer Boersma en mevrouw Nijhof die wil nog een reactie geven. Mevrouw Nijhof, daar komt ze.

Mevrouw Nijhof: Ja. Want even in reactie op hetgene wat mijnheer Van Verk zegt. Want dit impliceert, nou goed, het klinkt allemaal heel goed, denk ik. Maar het impliceert ook wel een zelfredzaamheid en een zelfbepalendheid van de cliënt zeg maar. Want hoe ziet u dat dan? Want we weten natuurlijk inmiddels ook dat er juist een groep cliënten is die heel slecht voor zichzelf überhaupt kan bepalen of ze nou minderjarig zijn of dat ze nou meerderjarig zijn, wat zij nodig hebben. Hoe ziet u dat qua organisatie?

De heer Van Verk: Daar komt de regisseur in beeld, daar waar die cliënt er niet uitkomt, dat zal gezien de ingewikkeldheid van die markt misschien wel heel vaak zijn, is de regisseur een hulpstuk voor de cliënt en die kan samen met die cliënt bepalen hoe. En aan de andere kant, cliëntenondersteuning is ook een onderdeel wat daar behulpzaam bij kan zijn. Nou, dat zijn twee elementen als het ware aan de flank van de cliënt die hem helpen het juiste product te kiezen bij zijn zorgvragen. Ik weet dat ik het allemaal heel staccato en simpel voorstel, maar het is een enorme operatie om dat te realiseren. En daar moeten we ook een paar jaar de tijd voor nemen om zover te komen, maar ik geloof er wel heilig in dat we daarmee twee dingen in ieder geval bereiken: we ontschotten de hele markt en we komen veel dichterbij één regisseur met één gezin en één plan. Nou, dat is volgens mij ook het doel waar we uiteindelijk naar streven, want dat zou de zorg uiteindelijk ook goedkoper moeten maken. Dat was in ieder geval de gedachte in 2015. Dat brengt mij gelijk trouwens bij het geld. De wethouder constateert terecht dat wij geld overhouden, iets van 2,3 tot 3 miljoen. Mevrouw Nijhof zegt daarbij van ja, misschien is er zorgontheiding, dat zou kunnen. Ik denk ook dat we moeten kijken naar het dempende effect van de massa die we hebben in Dordrecht ten opzichte van andere gemeenten. Ik weet van Hardinxveld-Giessendam, die was heel blij dat er een gezin met tien personen kwam wonen, waarvan alle tien de kinderen zorg nodig hadden, waarvan de wethouder zei: nou, dat kost me een miljoen, als dat zware zorg is. Het kan snel gaan. En door onze massa kunnen we dat wat afdempen, maar houdt u er ook rekening mee, zou ik zeggen, ook in de toekomst, dat we die 2,3 miljoen misschien nog wel heel hard nodig hebben op het moment dat we hier ook instroom hebben, of opeens een aantal probleemgezinnen ontstaan. Voorzitter, tot slot wil ik de wethouder nog meegeven dat hij, vind ik, in het DB of in het AB een gesprek moet gaan voeren over de gevolgen van het loslaten van de financiële solidariteit. Ik heb het gevoel, en ik zit regelmatig bij die vergaderingen zoals u weet, dat daar negen bestuurders de kop in het zand steken en maar heel hard blijven roepen: ja, we laten de financiële solidariteit los, maar inhoudelijk blijven we wel elkaar vasthouden. Dat is een onzinverhaal. Het gezamenlijke belang was de financiën, is de financiën en zijn het niet de bestuurders, dan zijn het dadelijk wel de raden die hun eigen koers willen gaan varen in dit onderdeel

van het werk. Tot slot twee opmerkingen over het proces. Mevrouw Nijhof heeft er ook al aandacht aan gegeven. Ik heb die donderdagavond ook meegemaakt, ik heb weinig gezegd, want ik heb mij eerlijk gezegd enorm zitten ergeren aan de sturing die werd gegeven vanuit de organisatie die het op poten had gezet, maar die deden dat ook in opdracht, dus laat ik de opdrachtgevers daarachter maar benoemen, de sturing die werd gegeven in de richting waarvan gedacht moest worden. Er moest vooral niet gesproken worden over een stelselwijziging of een structuurwijziging. Terwijl, als ik hier goed luister, hoor ik eigenlijk bijna elke fractie zeggen van nou, misschien is dat wel nodig. En dat brengt me bij de tweede opmerking. Op het moment dat er ook maar iets in de structuur verandert, is het volgens mij zo dat bij een gemeenschappelijke regeling de eigenaren daarmee moeten instemmen. En de eigenaren zijn nog altijd de gemeenteraden en niet de wethouders. Dat wil ik toch wel even benadrukken, want ik heb het gevoel dat wij stelselmatig inderdaad op achterstand worden gezet. En ja, we mogen een zienswijze indienen. Nou ja, dan zijn er zeven, hebben een andere opvatting, dus nou, jammer, we hebben gevochten als een leeuw, maar we gingen vechtend ten onder. Ik ben daar een beetje klaar mee. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. De fractie van Gewoon Dordt is er volgens mij vanavond niet bij. Fractie Jager is er ook niet bij. Dan heeft u allemaal verteld wat u belangrijk vindt in de toekomstige governance en dan ga ik nu het woord geven aan wethouder Van der Linden met de vraag: wat heeft hij nou vanavond meegenomen, wat gaat hij in het AB op 9 juli bespreken?

De heer Van der Linden: Ja, dank u wel. Nou, ik denk dat het ... er is best veel gezegd en niet iedereen zei helemaal hetzelfde. Wat in ieder geval helder is, is dat de lijn die we hebben ingezet een tijd terug om zelf meer, zo veel mogelijk aan de regieknop te zitten, dat die wordt ondersteund, dat dat tot uiting moet komen in wat we aan diensten, aan producten willen leveren. De één zegt: dat moeten Dordtse producten zijn, wellicht. De ander zegt: we moeten vooral helder krijgen wat Dordtse inwoners graag willen krijgen. En er zijn sommige producten, worden nu nog wat minder of in ieder geval minder zichtbaar aangeboden of gevraagd. Dat is een aandachtspunt wat denk ik uitwerking verdient. Een aantal van u geeft ook aan: verstrengeling, en ik doe het even zo, verstrengeling SOJ, Stichting Jeugdteams. Ik vind verstrengeling een ingewikkeld woord. Want het is nu eenmaal zo dat ook in de huidige governance SOJ en Stichting Jeugdteams van alles met elkaar te maken hebben. Als je dat verstrengeling noemt, dan is het een neutraal begrip, maar de duiding is natuurlijk wat negatief. Daar moeten we wel wat mee. En enkelen van u gaven ook aan: de SOJ zou in de toekomst vooral, of alleen maar, inkoop moeten doen. Nou, ik denk dat we in een discussie terecht komen waarin dat soort vragen acuut worden. De heer Van Verk gaf opnieuw, net als op 19 mei inderdaad, aan dat hij vindt dat de klant of de cliënt eigenlijk de regisseur van zijn eigen, ik noem het maar even zo hoor, klantreis moet zijn. Interessant overigens dat hij daarmee het marktmechanisme helemaal omarmt, terwijl dat, als ik het journaal kijk, weleens denk: dat loopt een beetje op reservebenen. Maar goed, dat hoeft niet overal zo te gelden natuurlijk. Een interessante die we nog niet besproken hebben, is inderdaad: in hoeverre is nou die solidariteitsdiscussie, kaapt die elke discussie die je hebt over inhoud? Kun je elkaar wel samen vasthouden als je die solidariteit loslaat, blijf je elkaar

wel vasthouden? Ik denk dat dat toch zo is. Enerzijds omdat de minister en ook de wet daar allemaal dingen over zeggen en omdat je niet heel lang hoeft na te denken om te constateren dat samen inkopen, hoe je het verder ook varieert per gemeente, maar samen inkopen wel kostenvoordelen biedt. Ten tweede, de heer Van Verk benoemt het, en hij is er ook bijna altijd, complimenten daarvoor overigens, ziet u dat op die discussielijn, waarbij de één heel nadrukkelijk op het geld let en de ander toch begint bij de inhoud, dat we elkaar daar wel steeds raken. En u ziet ook: in twee uur AB-vergadering kan je niet allemaal helemaal uitpraten. Maar dit soort trajecten, het inkooptraject en het governancetraject gaat wel leiden tot standpunten die daar opnieuw vorm aan geven. Nu denk ik ook, hè, als ik het even cynisch vertaal, en dat is niet mijn basishouding, maar als ik het cynisch vertaal: door het afschaffen van de solidariteitsdiscussie hoeft het ons in zekere zin minder te boeien wat een andere gemeente kiest. Tot nu toe was dat wel zo, want iets wat een andere gemeente doet, daar betalen wij wel of niet aan mee. En dat zou andersom kunnen gelden. Als de solidariteitsdiscussie eraf is, en die bouwen we af, dan kun je allemaal je eigen keus maken, ook al maak je keuzes die duurder zouden uitpakken, of waarvan je niet zeker weet of die duurder uitpakken. Nou, deze dingen neem ik mee. Toch nog even één ding over het proces, want daar gaat het ook over. Ik weet dat een aantal mensen uit andere raden heeft gezegd van nou, neem ons mee. Ja, ik heb toch echt wel de illusie dat we u goed hebben meegenomen in de stappen. En meer inhoud dan wat er nu ligt, is er niet. En ik vind ook dat u aan tafel zit, bij wijze van spreken, u doet in ieder geval op de schouder mee aan de AB-tafel. En u noemt het zeer terecht: als je op een GR-wijziging uitkomt, dan is dat een eigenarendiscussie. En dit is ook een eigenarendiscussie, want het zijn Dordtse inwoners die we allemaal goed willen helpen tegen aanvaardbare kosten enzovoorts. Nou, die discussie hoort ook in de Dordtse raad gevoerd te worden. Maar we hebben het wel zo geregeld met elkaar dat de wethouders met zijn tien een AB vormen. Ja, die hebben dan invloed nodig vanuit lokale raden en dat proberen we dan zo goed mogelijk met elkaar in verband te brengen. Tot zover denk ik even.

De voorzitter: Oké, dank u wel, wethouder. Dan komt hij volgens mij, in het proces komt u in september weer terug hè?

De heer Van der Linden: Volgens de huidige plannen is het zo dat er inderdaad 9 juli een rapportage ligt. Ik kan nu niet voorzien dat daar voorstellen in zitten of dat het alleen een rapportage is van nou, er zit best wel bandbreedte tussen de opvattingen, want dat kan ook. Ik neem aan dat er wel richtingen van een voorstel in zitten. Mocht dat leiden tot een GR-wijziging, heb je natuurlijk een ander soort vervolg dan wanneer je alleen maar zegt: nou, een beetje hier en daar schuiven. Hoe dan ook komt er een zienswijze. En zoals ik al in het begin zei: ik denk dat het verstandig is om ook te kijken wat er op het Drechtstedelijke samenwerkingsfront gaat gebeuren, want dat kan allerlei impact hebben op wat we in dit domein met elkaar bespreken.

De voorzitter: Oké. Het enige wat ik u nog zou willen vragen, wethouder, dat is: als wij de volgende keer elkaar weer treffen, dus dat is na het zomerreces, ja, bij de kadernota zien we elkaar ook, maar kunt u ook dan zorgen voor een definitie- en begrippenlijstje van alle zaken die vanavond met elkaar langsgekomen zijn en waar we op bijvoorbeeld

het woord stelselwijziging, hebben we het nog even gehad. Misschien dat u dat in een A4'tje erbij kunt stoppen, bij het volgende stuk wat u stuurt. Dat gaat ons echt helpen.

De heer Van der Linden: Ik denk dat dat een goede afspraak is. Er is meegeschreven, meegekeken natuurlijk vanuit de ambtelijke organisatie. En we zullen sowieso zo compact mogelijk terugkomen, denk ik, maar dat is wel handig, om goed te omschrijven wat je bedoelt als je het in een stuk opschrijft, ja.

De voorzitter: Dan wil mijnheer Van Verk nog iets zeggen. Mevrouw Nijhof, ik zie u in beeld, maar u heeft geen vraag. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil toch even reageren op wat de wethouder riep over marktmechanisme en over de ontwikkelingen op landelijk niveau. Voor wat betreft het marktmechanisme, ik heb een pleidooi waar inderdaad de cliënt leidend is in het besteden van zijn benodigde budget. En dat zou je een marktmechanisme kunnen noemen, je kan het ook in heel andere termen schetsen en dan is het opeens gewoon een vraaggerichte organisatie en heb je een heel ander verhaal. Wat ik nu in ieder geval vind, wij doen nu alsof er sprake is van een markt. We hebben het over een inkoop, we hebben het over producten, we hebben het over aanbieders. We doen net alsof het een markt is, maar het is een schijn die we ophouden, een schijn waarin ook nog eens een keer diverse toch wel perverse prikkels zitten en volstrekt oncontroleerbare mechanismen. En daar wil ik per definitie vanaf, want ik denk dat daar geld op weglekt. En dat zou weleens meer kunnen zijn dan u en ik kunnen dromen. Ik kan me herinneren dat we in een AB een korte rapportage kregen van de wethouder van Hardinxveld-Giessendam, waarin zij, omdat zij een miljoen overschrijding had, een aantal oorzaken fijntjes wegzette waarvan ik dacht van nou, als dat overal zo het geval is, dan gaat het aardig doortikken. Dus in die zin vind ik dat we de cliënt voorop moeten stellen en niet de organisaties. Dat geldt overigens ook voor het stelsel. En voor wat betreft kabinet, ja, prachtig, het kabinet heeft dit gedecentraliseerd. Ik weet inmiddels dat de heer De Jonge allerlei wetsvoorstellen in voorbereiding heeft. Het enige wat ik uit zijn brief heb gehaald van 25 maart voor wat dit betreft, is dat hij zegt, en dat vind ik op zich op zich niet onterecht: een inkoop moet zo breed mogelijk, regionaal mogelijk, om te voorkomen dat elke organisatie honderdduizend formulieren moet gaan invullen, dus de administratieve last moet verminderd worden. Nou, dat laatste zouden we überhaupt eens naar kunnen kijken en daar zou hij ook eens naar moeten kunnen kijken, zodat allerlei rapportages die ook door het Rijk gevraagd worden, eens een keer worden afgeschaft en de mensen aan het werk kunnen. Dat was even mijn reactie.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Mevrouw Nijhof wil ...

De heer Van der Linden: Mag ik daar nog op reageren?

De voorzitter: Ja, zeker.

De heer Van der Linden: Twee opmerkingen, want dit is wel ook een goed onderdeel van het gesprek, denk ik. Eén van de redenen, en daar zitten allerlei plussen en minnen aan

hoor, om een tijd terug op open house-inkoop over te stappen, was ook dat je de markt, en dat vind ik eigenlijk een ... dat is ook een woord waar je van alles van kunt vinden, maar de markt gelegenheid zou geven om toe te treden. Dus als je in een bepaald segment weinig aanbod hebt, dat je dan de markt verleidt om te zeggen: nou, treedt maar toe. Er zijn allerlei nadelen aan, maar dit was één van de redenen om het te doen. Een andere, we hebben net even gehad, moeten we nu niet weer doen, maar even gehad over de verstrengeling, SOJ, Jeugdteams en ook een beetje gemeente. Wat daarbij niet genoemd is, is: hoe zelfsturend, zeg ik toch maar eventjes met aanhalingstekens, sommige onderdelen van de markt kunnen zijn, sommige aanbieders kunnen zijn. En wat je in ieder geval als ambitie moet formuleren, en dat zal niet altijd zo lukken, maar wat je als ambitie moet formuleren is dat je zelf altijd aan het stuur zit als het gaat om zorg verlenen. En ook aan het eind van een traject zou er ook een punt kunnen komen, of een ander soort vervolg. Nou, en daar, dat stond ook in één van die vier thema's die benoemd zijn in de notitie, moeten we contractmanagement en procesmanagement daarop moet scherper. Niet overal, maar op sommige onderdelen van de zorg zeker. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Nijhof. Microfoon staat uit.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik doe het netjes, want anders dan hoor je misschien wel andere geluiden. Ik wil nog heel even reageren op wat mijnheer Van Verk net zei en waar de portefeuillehouder op inging. Kijk, hij heeft het over die marktwerking, maar bijvoorbeeld de cliënt leidend laten zijn en nou ja, een budget geven, zou ook kunnen in de vorm van een PGB bijvoorbeeld hè. Die discussie hebben we natuurlijk ook al jaren gevoerd. En daar wordt nooit over gesproken. Het lijkt ook alsof langzamerhand die keuzemogelijkheid om een PGB te krijgen zeg maar, dat die langzamerhand aan het wegvallen is. Nou, goed, daar zou ik wat dat betreft ook weer opnieuw de aandacht voor willen vragen. Daarnaast even over dat lijstje wat de wethouder ... dat begrippenlijstje. Wat mij in de presentatie erg opviel, was dat daar ook allerlei termen worden gebruikt, zoals bijvoorbeeld de term normaliseren, herinner ik mij nog in de presentatie, die ook in het hele domein op allerlei voor degene die het uitspreekt passende manieren wordt uitgelegd. Dus ik zou ook heel graag willen dat er op dat lijstje ook de termen komen die er in de presentatie worden benoemd, zodat we allemaal weten waar het precies over gaat.

De voorzitter: Heel goed. Nou, dan wil ik iedereen heel hartelijk bedanken voor zijn of haar inbreng. Wethouder Van der Linden, heel veel succes, u gaat nu gelijk door naar de commissie Fysiek. Mijnheer Bosman, wat wilde u nog vragen?

De heer Bosman: Ja, voorzitter, bedankt. Ik wilde inderdaad nog even vragen, want ik had aangegeven naar aanleiding van de VVD, of er inderdaad het verzoek gedaan kan worden om een suggestie te doen wat onder jeugdzorg verstaan wordt.

De voorzitter: Nou, volgens mij is dat iets wat wij zelf ook vooral moeten gaan doen hè.

De heer Bosman: Ja, dus in die zin een vraag aan de commissie eigenlijk, ook of we dat verzoek voor die suggestie willen doen.

De voorzitter: Oké.

De heer Van Verk: Maar voorzitter.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik vind de suggestie van de heer Bosman op zich niet verkeerd, maar zoals u terecht zegt: dat moeten we zelf ... zelf zullen wij die discussie moeten voeren wat wij onder die term verstaan, en dat kan je aan de hand van bijvoorbeeld de definitie in de wet misschien voeren. Maar het door een paar deskundigen laten opschrijven, daar ben ik een beetje huiverig van, want zet vijf deskundigen in een kamer en ze hebben slaande ruzie over deze definitie.

De voorzitter: Vindt u het goed, mijnheer Bosman, dat we daar met de commissiegriffier even over nadenken hoe we dat gaan aanpakken? Hoe we met elkaar aan zo'n def...

De heer Bosman: Ja, natuurlijk.

De voorzitter: Ja? Oké.

De heer Bosman: Prima.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Voorzitter, mag ik ... Ja, sorry, mag ik daar nog iets op zeggen? Want ik snap dat men dat allemaal ingekaderd wil zien, zeg maar. Maar volgens mij is het zo dat uiteindelijk diegenen die bepalen wat er nodig is aan zorg, eigenlijk ook bepalen wat er op dat moment passend is aan jeugdzorg. Dus ik zou er wel heel erg voor pleiten om dat, als daar een discussie over moet zijn, om die in ieder geval mede te voeren met degenen die in de uitvoering zitten zeg maar.

De voorzitter: Nou, dat is nou precies waarom ik wil vragen aan de griffier om ons even te helpen hoe we op een goede manier dan die discussie kunnen gaan voeren. Ja, vindt u dat goed, dat we daar met een voorstelletje voor komen? Prima. Nou, de wethouder is inmiddels al door naar de volgende commissie. Het is nu 21.24. Ik stel voor dat wij tien minuten gaan pauzeren, dus ik zie u weer om zes over half tien hier terug.

6. Inhoudelijke opdracht wijkteams

De voorzitter: Nou, goedenavond, we gaan weer verder met onze vergadering. En we gaan verder met het besprekingspunt inhoudelijke opdracht wijkteams. De vijf Dordtse wijkteams verzorgen belangrijke taken in het sociaal domein. Ze hebben onder meer de taak om te beoordelen welke zorg en/of ondersteuning kinderen en volwassenen nodig hebben. In de commissie van 19 mei is gesproken over de keuze om de wijkteams vanaf 2021 te organiseren via de nieuwe stichting De Sociale Basis, en dat is een onderdeel van MEE-Vivenz en de Stichting Jeugdteams. College en commissie spraken toen af nog voor de zomer in debat te gaan over de inhoudelijke opdracht aan de wijkteams. En voor dit punt, voordat we verdergaan met wat de fracties hiervan vinden, hebben we

een inspreker. En dat is mevrouw Lara Scharnes van de Werkgroep Transitie Hulpverlening Huiselijk Geweld. En graag geef ik u het woord. U heeft maximaal vijf minuten en daarna kunnen raads- en commissieleden eventueel vragen stellen. En voor de goede orde: tussen inspreker en commissie vindt geen debat plaats. Het woord is aan u.

Mevrouw Scharnes: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben tijdens de commissievergadering van 21 april al eerder ingesproken. En voorafgaand is er door de werkgroep een introductie verstuurd, waarin vermeld is wie we zijn en wat onze doelstellingen zijn. Tijdens de commissievergadering van 19 mei is aangegeven dat van belang is dat op de inhoud, wat doen de sociale wijkteams nou precies, wordt doorontwikkeld. Wij denken dat deze vraag anders geformuleerd moet worden. Welke plichten heeft de gemeente Dordrecht naar haar burgers? En welke van deze wettelijke verplichtingen zou het sociaal wijkteam namens de gemeente moeten uitvoeren? Ook werd vermeld dat het verzoek binnen was gekomen om meer te vertellen over de terugblik op het functioneren van het wijkteam. Bij het woord terugblik denk ik aan evaluatie en reflectie. Bij dit proces kan men de fout maken om bepaalde fasen te minimaliseren of gewoon helemaal over te slaan. Is het proces door het college ook volledig doorlopen? Als bijlage voor de agenda van vandaag is een rapportage van KPMG toegevoegd. In deze rapporten wordt ingegaan op de basisfuncties van het wijkteam en wat deze betekenen voor de burger wanneer er sprake is van huiselijk geweld en wat deze betekent voor de gemeente. Burgers hebben recht op hulpverlening, nazorg en herstel bij huiselijk geweld. Ook wordt in de rapportage iets vermeld over de conclusies van het toezicht op het sociaal domein. Zoals de Werkgroep Transitie Hulpverlening Huiselijk Geweld in de commissievergadering van 21 april al liet weten, voldoet Veilig Thuis niet aan alle eisen. Het inschatten van de veiligheid gebeurt onvoldoende en de regie is vaak onvoldoende helder belegd. De Werkgroep Transitie Hulpverlening Huiselijk Geweld bracht de leden en de wethouder tijdens de commissievergadering van 21 april ook het kwaliteitskader huiselijk geweld voor sociale teams van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten onder de aandacht en dat het sociaal team Dordrecht niet volgens dit kwaliteitskader werkt. De wethouder liet tijdens de vergadering weten hierover te willen doorpraten en dit te toetsen. Tot op heden is hierover nog geen gesprek gevoerd tussen de wethouder en de werkgroep. Ook zijn de vragen over de toetsing die wij via de projectleider Ben de Haan hebben gesteld aan de wethouder, onbeantwoord gebleven. Wie, hoe en welke criteria? In de presentatie van de gemeente commissie Sociaal van 16 juni worden kritische procesfactoren voor het sociaal wijkteam gesteld, waaronder de cliënttevredenheid, het nut van de hulp, positieve voorbeelden en klachten in kaart. Hoe wil de gemeente Dordrecht klachten in kaart krijgen wanneer er niet een heldere en onafhankelijke klachtenregeling is voor burgers en daarmee ook voor slachtoffers van huiselijk geweld die te maken hebben met secundaire victimisatie? Wanneer u nu, op dit moment, naar de website van het sociaal wijkteam gaat, wordt er nog geeneens iets vermeld over een klachtenprocedure. Hoe wil de gemeente Dordrecht haar wethouders, gemeenteraadsleden en ambtenaren gezamenlijk de problemen van slachtoffers van huiselijk geweld in beeld krijgen, wanneer het vervolgproces zoals voorgesteld in een presentatie van vandaag wel gesprekken gevoerd worden in de maand juni met het ouderplatform en de Wmo-adviesraad, maar niet met de Werkgroep, om vervolgens in

augustus het kader vast te stellen? De indruk bij de Werkgroep is dat bij het terugblikken van het functioneren van het wijkteam het proces van evaluatie en reflectie een aantal stappen zijn overgeslagen en sommige volledig zijn genegeerd. Bij het agendapunt inhoudelijke opdracht zijn twee politieke vragen geformuleerd. Wat willen fracties meegeven voor de inhoudelijke opdracht voor de wijkteams? En twee: aan welke sturingsinformatie hebben de fracties behoefte? Bij beantwoording van deze vragen verzoeken wij de commissie en de gemeenteraadsleden stil te staan bij het volgende, alvorens tot beantwoording op deze vragen te komen. Eén, welke wetgeving is relevant voor slachtoffers van huiselijk geweld en welke plicht heeft de gemeente hierbij en zou er als inhoudelijke opdracht aan het wijkteam moeten worden gegeven? Waarom is er naast het ouderplatform en de Wmo-adviesraad ook niet met de Werkgroep in juni gesprekken gepland? Is het niet relevant dat de resultaten van de thema-avonden rondom huiselijk geweld die na het zomerreces worden gepland, meegenomen worden in het kader van de inhoudelijke opdracht? Wij willen nogmaals het nadrukkelijke verzoek doen aan beleidsmakers het gesprek aan te gaan met de Werkgroep. '...' van de werkgroep THGG zal daarvoor het contact op te nemen met de werkgroep van de commissie. Dit zou ons inziens kunnen leiden tot een heldere sturingsinformatie voor de fractie. Dank u wel, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Scharnes. Ik kijk even in de commissiechat of er iemand nog een vraag heeft voor u. Nou, dat is niet het geval, dus dan wil ik u bedanken voor uw inbreng. En dan stel ik voor aan de commissie, omdat wethouder Heijkoop op dit moment nog in een andere commissie zit, om heel even te wachten voordat wij met de inhoudelijke bespreking gaan beginnen. Dus ik vraag u eventjes uw geduld. Mevrouw Scharnes, u mag uw camera uitzetten. Dank u wel.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Waarom zouden wij moeten wachten op wethouder Heijkoop? Volgens mij is de commissievergadering primair een gesprek tussen commissieleden en mag de wethouder zo nu en dan toelichting geven. Wij doen dat te weinig misschien, maar laten we gewoon maar van start gaan. Dan kan de wethouder altijd nog daar antwoord op geven wat nog een vraag zou zijn.

De voorzitter: Nou, als u dat allemaal vindt, gaan we dat doen. Nou, dan gaan we starten. Het debat vindt plaats aan de hand van twee politieke vragen, zoals de inspreker ze ook net heeft geformuleerd, maar ik zal dat ook nog een keer doen. Wat willen de fracties meegeven voor de inhoudelijke opdracht aan de wijkteams? En aan welke sturingsinformatie hebben fracties behoefte? En ook net als bij het vorige onderdeel wil ik even checken of het voor iedereen duidelijk is waar het debat dan over gaat. Dat is het geval. Nou, dan is het verzoek aan de fracties om in hun woordvoering in te gaan op die twee vragen die ik net heb geformuleerd. En het woord is aan de fractie Beter voor Dordt. O ja, en als het nodig is, dan is er nog een behandelend ambtenaar, Dorrit Verkade, beschikbaar. Mevrouw Nijhof, gaat uw gang.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik heb natuurlijk in de behandeling, ik weet even niet meer de datum, de eerste behandeling rondom de kaders rondom het wijkteam, al het een en ander gezegd. Ik zal dat, nou ja, goed, toch herhalen, want dat was denk ik wel inhoudelijk. En verder wil ik eigenlijk puntsgewijs en niet al te lang aangeven wat wij als Beter voor Dordt verwachten van de invulling van het toekomstig wijkteam. Nou, zoals we eigenlijk net ook al gezegd hebben, als het ging over de uitvoering van wetgeving, ook wel wat aanvullend op wat mevrouw Scharnes net zei, want nou ja, goed, dat vond ik wel heel goed dat ze dat aan ons meegaf van dat wij ons bewust moeten zijn van dat wij wettelijke taken uit te voeren hebben. Nou hebben wij hier al jaren een discussie over, dus nou goed, wij zouden het wijkteam heel graag zien als een integrale toegang. En dat betekent dus eigenlijk de koppeling van jeugd en Wmo en niet alleen maar de koppeling van het zogenaamde wijkteam van nu, wat geen indicatie stelt, en het jeugdteam, en dat integraal. Maar wij willen eigenlijk een toevoeging van de indicatiestellers vanuit SDD, die aanvullend samen met de mensen in de toegang kijken van wat mensen nodig hebben. Nou goed, dus dat is wederom eigenlijk een herhaling van wat ik net in het eerste deel al zei: wij willen sturen op integraliteit. Daarnaast, als het gaat over huiselijk geweld, want in de protocollering als het gaat om het doen van zorgmeldingen, heeft Veilig Thuis natuurlijk een vastomlijnde taak, maar is in die vastomlijnde taak ook meegenomen dat het wijkteam op het moment dat Veilig Thuis besluit dat een zorgmelding laten we zeggen niet zo zwaar is dat hij door hun onderzocht moet worden, dan moet hij in principe door het wijk- of het jeugdteam onderzocht worden. Nou, we zien op dit moment eigenlijk te weinig deskundigheid in het wijkteam zelf die dat zouden kunnen doen. We zien, als we kijken naar de opzet van het toekomstige wijkteam eigenlijk nog steeds daar een discrepantie met dat stukje wat eigenlijk uitgevoerd moet worden en zouden er dan ook voor pleiten dat er in ieder geval toevoeging komt van deskundigen, en nou ja, ik zeg dan maar voor de vuist weg hoe ik dat zelf zou zien, van deskundigen vanuit Veilig Thuis die aan het wijkteam gekoppeld worden en op het moment dat er zorgmeldingen worden afgeschaald, zoals dat heet, die in gezamenlijkheid met het wijkteam kijken naar, nou ja, goed, hoe je de onveiligheid moet duiden. Dus de lijntjes moeten kort worden, wat mij betreft. En wat mij betreft zou zo'n team ook gewoon divers moeten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, u krijgt een vraag van mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, dank. Ja, mevrouw Nijhof is kort ingegaan op die indicatiestellers. Ik heb niet zo goed begrepen ... Maar begrijp ik van mevrouw Nijhof dat zij ook bedoelt dat die Wmo-indicatiestelling, of die maatwerkvoorzieningen aangesloten moeten zijn bij het sociaal wijkteam, een onderdeel zijn van het sociaal wijkteam?

Mevrouw Nijhof: Ja.

De heer Burakçin: Oké, helder. Dank u.

Mevrouw Nijhof: Ja, het is zelfs zo, tenminste, dat wordt gezegd, dat daar inmiddels in Dordrecht al een pilot mee gedraaid wordt om die indicatiesteller eraan te verbinden, zodat hij ook wat meer zicht krijgt bijvoorbeeld op het aanbod van preventieve voorzieningen, zodat je helemaal geen maatregelvoorzieningen hoeft in te zetten op het

moment dat er iemand om zorg vraagt. Dus dat moet je, ja, in onze ogen gewoon koppelen aan elkaar. Verder moet je, ja, goed, zo integraal mogelijk werken en vooral op het gezin gericht werken, als dat er is. Dus ook proberen om juist te duiden, en dat is eigenlijk een herhaling van wat ik ook net gezegd heb, wat we nu heel erg zien is dat er, nou ja, als het gaat om, nou ja, bijvoorbeeld de vraag van een jeugdige waar wat mee is, vaak komt die vraag trouwens van een ouder, die komt vaak helemaal niet van de jeugdige zelf, dan moet er gewoon echt heel goed getriageerd worden in die toegang en gekeken moeten worden of dat nou wel aan de jeugdige ligt en of de jeugdige nou wel hulp nodig heeft, of dat het die ouder is die die hulp moet krijgen. Dus in dat team moeten meerdere deskundigen zitten, die een situatie van meerdere kanten kunnen bekijken. Nou, dus de nadruk moet liggen op de toegang en ook op de regie. Dus wat ons betreft, nou, en dat is ook een discussie die we al jaren voeren, voert een wijkteam c.q. jeugdteam, hoe je het ook noemt, geen hulpverlenende taak uit. Of hele lichte, als het gaat om, nou ja, laten we zeggen als het eens uitkomt het invullen van een formulier of dat soort zaken, of het meegaan zeg maar even naar een gesprek wat iemand heeft. Maar het blijft beperkt tot dat. Voor de rest, op het moment dat er echte zorg nodig is, doet een zorgaanbieder dat uitvoeren en is de toegangsmedewerker zeg maar de regisseur. Dus eigenlijk ook aansluitend op wat de heer Van Verk net zei. Nou, dan is ook nog een interessante dat, we hebben in het verleden heel erg veel discussie gehad over de vermenging van cliëntondersteuning die ook in die toegang zitten zeg maar, omdat een cliëntondersteuner ook eigenlijk een cliënt zou moeten kunnen bijstaan in het eventueel een procedure voeren tegen iemand, nou ja, uit het team zeg maar. Dus dat moet een echt onafhankelijk iemand zijn. Daar heb ik vragen over naar de portefeuillehouder toe, van hoe hij dat ziet zeg maar. Zoals het nu voorgesteld wordt, wordt het toekomstige wijkteam vanaf 1 januari bestuurd door, nou ja, laten we zeggen MEE-Vivenz, in samenwerking met de bestuurder van de Stichting Jeugdteams. En MEE voert natuurlijk ook de cliëntondersteuning uit voor de regio. Hoe verhoudt zich dat tot elkaar? Hoe kunnen cliënten ervan op aan dat er onafhankelijke mensen werken die ook een onafhankelijk oordeel hebben? Nou, dan is er één van de zaken die voor ons heel erg belangrijk zijn, dat is dat wij al in de vorige presentatie van het wijkteam hoorden dat er op stichting De Basis eigenlijk twee kapiteins in onze ogen op één schip terechtkomen. Dat betekent en de bestuurder van MEE en ook nog deels natuurlijk de bestuurder van Stichting Jeugdteams, omdat het een samenvoeging is van nou ja, goed, die twee teams. Hoe verhoudt zich dat tot elkaar? En hoe ga je dat straks doen? Want ben je dan als gemeente wel in de lead, of is het dan nog steeds toch ... Nou, hebben we net een discussie over gehad, die SO als die Stichting Jeugdteams ze onderhoudt? En waarom wordt er niet gekozen naar directe vorming van een stichting, geheel los van de huidige aanbieders, en ook van de Stichting Jeugdteams? Maar goed, die keuze, die ... wij zouden er echt voorstander van zijn dat dat echt, die stichting, een stichting wordt waar misschien wel dezelfde werknemers in zitten, die werknemers moet je natuurlijk ook gewoon wel garanderen dat ze, ja, hun werk gewoon kunnen doen, maar als het gaat om de aansturing, dan moeten dat geen twee stichtingen zijn die op dit moment al bestaan, dan moet het volgens ons gewoon een onafhankelijk bestuurder zijn, die gewoon dat wijkteam in dienst heeft.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, als ik even mag, probeert u wel echt op die inhoudelijke opdracht aan die wijkteams, daaraan vast te houden?

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Anders dan gaan we het weer over de organisatie hebben.

Mevrouw Nijhof: Ja, ja. Dat snap ik, maar dat zit wel ontzettend vast aan hoe je het organiseert, welke opdracht je kunt geven, denk ik. Goed, ik zal er vanaf blijven. Dan de inhoudelijke opdracht. Kijk, in mijn ogen is het wijkteam de toegang. Dus dat betekent dat die voor alle vragen die er, laten we zeggen in een wijk, gebied, op een plek zijn, toegankelijk moet zijn. Betekent ook dat er de nodige deskundigheid moet zijn die, laten we zeggen, eventuele vragen kan beoordelen. We weten dat op dit moment, nou ja, wij steeds discussie hebben gehad over: is die deskundigheid op dit moment aanwezig? Want de bestuursopdracht is twee jaar geleden geweest om de wijkteams en de jeugdteams te integreren in elkaar. Nou, goed, we hebben ook steeds discussies gehad over: kunnen zij de zwaarte van taken wel aan, überhaupt: wat is de taakstelling? Moeten ze regie voeren? Moeten ze in staat zijn om goed te triageren? Moeten ze huiselijk geweld kunnen signaleren, en dat soort zaken allemaal meer. Daar heb je echt deskundigen voor nodig. Waar haal je in de huidige opzet die er nu wordt voorgesteld, die deskundigheid vandaan? Want dat vraag ik me wel heel erg af. Wij zouden het wijkteam heel erg zien als een integraal, nou ja, gewoon een integrale toegang waar je gewoon allerlei vragen beantwoord kunnen worden, maar waar ook, nou ja, bepaalde specifieke deskundigheid aanwezig is. Die is er nog steeds niet. Hoe ga je dat, nou ja, goed, in rap tempo, want die stichting De Basis is de bedoeling dat die per 1 januari in ieder geval gaat bestaan, waar haal je de nu ontbrekende deskundigheid vandaan? Want je hebt een bijzondere zware wettelijke taak uit te voeren. Nou, en dan zouden we daarnaast in de inhoudelijke opdracht graag zien dat er fiks geïnvesteerd wordt in het samenwerken met partners in wijken, scholen, buurtinitiatieven, algemene voorzieningen, woningcorporaties en speeltuinverenigingen. Wat ons betreft zou een wijkteam een spil moeten zijn waar, nou ja, goed, een bewoner voor informatie en advies naartoe kan, en ook om daar een zorgvraag te kunnen neerleggen en te laten indiceren. Nou, tot zover. Goed, nog één toevoeging. De inhoudelijke opdracht is ook wat ons betreft dat er ook veel verbinding is met, nou ja, laten we zeggen vrijwillig budgetbeheer, schulden, dat daar informatie voor is. Dat zien wij ook, zouden wij verankerd willen zien in de opdracht die het wijkteam, nou ja, goed, heeft. Dat was het.

De voorzitter: En was dat dan, dank u wel, mevrouw Nijhof, wat u net ook allemaal heeft gezegd, dat is voor u ook allemaal gelijk het verhaal over de sturingsinformatie? Dat was de tweede vraag.

Mevrouw Nijhof: Ja, ja.

De voorzitter: Nou ja, ik moet hem gewoon even stellen, want anders dan ...

Mevrouw Nijhof: Ja. Ik vind het ... weet je, ja, ik vind het heel ingewikkeld. Misschien moet ik er maar gewoon ja op zeggen, omdat we natuurlijk al jaren bezig zijn met

elkaar te duiden van welke informatie we nodig hebben om te kunnen sturen. En nou ja, weet je, ik zou als we hier echt mee aan de slag gaan zoals het nu voorligt, in ieder geval als raad of als commissie, zou ik ... Weet je, we hebben jarenlang cijfers gehad die niet te duiden waren en weet ik veel wat. Dan zou ik in ieder geval heel erg voorstander van zijn om bijvoorbeeld eens in het half jaar, dat noem ik dan ook maar even sturingsinformatie, een gesprek te kunnen voeren met de bestuurder, met de uitvoerders, nou ja, goed, weet je wel, hoe dat gaat, dus op die manier erbij betrokken zijn. Het constant overladen worden met vreselijke ladingen met papier waar we soms niet uit kunnen komen, daar heb ik eigenlijk helemaal niet zoveel behoefte meer aan, eerlijk gezegd, nee.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Nee.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Inmiddels is wethouder Heijkoop ook bij ons in de commissie, hartelijk welkom. En dan ga ik nu door met de woordvoerder van de VVD, de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me gedeeltelijk aansluiten bij mevrouw Nijhof. Als VVD verwachten we dat het sociale wijkteam proactief meedenkt en de signalen van onze inwoners ondersteunt. De integrale toegang Wmo/jeugd, wat zeker nodig is, tot snelle resultaten zal leiden. Ik denk aan laagdrempeligheid, korte lijntjes, zichtbaarheid, samenwerken, vroeg signaleren is de basis voor resultaten. Meer deskundigheid vanuit de wijkteams, zeker nodig. Monitoren is zeker van belang voor meer inzicht en wellicht ook om de kosten te dekken. Voer een goede triage uit. Kijk naar alle levensvormen en het gezin of huishouden, zodat zorg bij de juiste persoon terecht komt. En dan had ik nog één opmerking over mevrouw Lara, ik vind het jammer dat de wethouder nog steeds niet in contact met haar is getreden. Tot zover. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwaak. We gaan verder met de woordvoerder van het CDA, mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Allereerst willen wij meegeven als inhoudelijke opdracht aan de wijkteams dat het belangrijk is om in ieder geval te formuleren wat we van elkaar verwachten en hoe we daarop willen gaan sturen. En mijn zorg daarbij is ook dat het ook mogelijk dan moet zijn om de doelen te kunnen halen, want het gebeurt regelmatig dat men te druk is met uitvoering van de wettelijke geprioriteerde zaken en dan blijft er weinig tot geen ruimte over voor preventieve zorg, terwijl we dat wel altijd in onze plannen opschrijven. Dus wat we graag willen wat er bereikt wordt, moet ook wel kunnen. Het tweede is eigenlijk wel de sturingsinformatie. Ja, ik kan een hele lijst opnoemen met allemaal informatie die ik zou willen zien, en tegelijkertijd zou ik ook niet willen dat dat leidt tot extra druk op de werkvloer om die informatie aan mij te verstrekken. Dus ik denk dat we er allemaal baat bij hebben als we uniform met elkaar eens zijn: welke informatie wordt er verstrekt en wanneer en dat dan ook een tijdje stabiel houden. Dus ik denk dat we daar misschien eens een keer wat

verder de diepte in moeten gaan. Maar bijvoorbeeld de tijd tussen triage, de eerste triage, en wanneer zorg verleend wordt, dat soort informatie, daar wil je wat mee en daar kun je dan ook wat mee doen. En verder denk ik dat we aan kunnen sluiten bij de woordvoering van de VVD.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mevrouw Van der Ham. U krijgt nog een vraag van mijnheer Van Verk.

Mevrouw Van der Ham: Ik zag het, kom maar op.

De heer Van Verk: Mevrouw Van der Ham, ik hoor u zeggen dat u als opdracht wil meegeven dat de wijkteams niet alleen de geprioriteerde wettelijke taken moeten uitvoeren, maar toch ook vooral preventief moeten werken, als ik het goed begrepen heb. Dat klopt toch?

Mevrouw Van der Ham: Nee, dat is iets te kort door de bocht. Wat ik heb gezegd, is dat ik me zorgen maak over dat wij van alles willen, maar dat een heleboel eigenlijk in beton gegoten is, omdat gewoon bij wet bepaald is dat zaken moeten worden opgepakt als eerst. En ik merk dat daarvoor, vorige week is er ook nog een nieuwsartikel in de Volkskrant bijvoorbeeld over verschenen, dat ze dan niet toekomen aan de preventieve taken. En als ik merk bij ons hè, als we als commissie erover praten van wat willen we eigenlijk bereiken met die wijkteams, dan zie ik dat we daar vooral ook de preventieve kant van zorg op willen. Ja, en op het moment dat iedereen dus alleen maar bezig is met wat wettelijk vaststaat en niet toekomt aan de rest, is dat ontzettend zonde en volgens mij voor beide kanten niet leuk. Dus als dat inderdaad op dit moment zo speelt, dan moeten we eens kijken: wat moeten we daar dan tegen doen, of wat kunnen we daar dan nu op dit moment aan doen? Want ja, ik wil graag preventieve zorg verlenen, want dat voorkomt weer dat we zwaardere zorg moeten verlenen, waar we het geld misschien weer niet voor hebben over een paar jaar. Dus dat is wel de doelstelling.

De heer Van Verk: Ik begrijp uw punt, een helder verhaal. Als u dat zo zegt, dan zou dat toch eigenlijk pleiten om eens kritisch te kijken naar de werkdruk bij de wijkteams? En wanneer we inderdaad moeten vaststellen dat ze niet verder komen dat de wettelijke taken die ze moeten doen en niet meer toekomen aan het preventieve werk, dan zou je toch moeten zeggen: dan gaan we de formatie uitbreiden, al dan niet tijdelijk? Dan zou je daar toch die consequentie aan moeten verbinden, feitelijk? De kosten gaan voor de baat.

Mevrouw Van der Ham: Ja, dat zou de uitkomst kunnen zijn hè. Het kan ook zo zijn dat je het op een andere manier moet inrichten. Ik denk zelf dat het bijvoorbeeld ook zou schelen dat die verzwaarde triage, zoals bijvoorbeeld die pilot met, volgens mij heette dat vraagverhelderingsteam, ja, dat je daar kunt kijken van nou ja, hoe werkt dit nou, werkt dit goed, kunnen we dit overal doen? Ik denk dat je soms door dingen anders in te richten ook een hoop kunt oplossen. En als inderdaad blijkt dat de formatie uitbreiden met bepaalde expertise de oplossing is, ja, dan moet dat ook. Maar dan moet dat wel op tafel komen en niet nu blijven hangen. Want die vraag hebben we nooit gehad nu hè.

De heer Van Verk: Nee. Nee, maar helder, dan moeten we die vraag gewoon eens een keer gaan stellen.

Mevrouw Van der Ham: Ja, dat zou een goede zijn, zeker.

De voorzitter: Oké, dank u wel. U krijgt nog een vraag, mevrouw Van der Ham, van mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, mevrouw Van der Ham, ik sloeg aan op wat u zei over zorg verlenen, want u noemt toch zorg verlenen in het preventieve kader zeg maar, dat men daar niet aan toekomt. Want ziet u zorg verlenen ook als een taak van het wijkteam? Of ... nou ja, we hebben natuurlijk eerder veel discussies gehad over regievoering versus zorg verlenen, alleen zorg verlenen of nou ja, weet ik veel wat. Want ziet u dat als een taak, of zou u dat anders weggezet willen zien?

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik denk, als je zorg breed opvat hè, dus als ook die gesprekken die het wijkteam voert met mensen in de tijd totdat zij echt zorg krijgen zeg maar, ja, dan verlenen ze zorg. Maar in feite zou het natuurlijk een doorverwijzingsmodel moeten zijn naar zorgverlening en heb je dus alleen die triagetaak daar. Zo zie ik dat hè, maar tegelijkertijd heb ik wel ook dat beeld in mijn hoofd van dat wijkteam dat zit in een locatie waar bijvoorbeeld wel één keer in de week of twee keer in de week opvoedhulp beschikbaar is. Die wordt dan niet verleend door het wijkteam, maar je maakt wel gebruik van het feit dat het wijkteam daar zit, mensen daar binnen lopen en weten dat je daar voor die vragen terecht zou kunnen. Maar dat is meer fysiek dan dat dat een taak is.

Mevrouw Nijhof: U bedoelt een opvoedspreekuur bijvoorbeeld?

Mevrouw Van der Ham: Ja, bijvoorbeeld, ja. Nou, dat zou een heleboel vragen kunnen schelen, en als dat dan toevallig daar fysiek zit, maar dat is niet zozeer een taak om dat te doen van het wijkteam zelf.

Mevrouw Nijhof: Ja. En heeft u, want u noemt ook specifiek van dat u nu het idee heeft dat de wettelijke taken zeg maar geprioriteerd uitgevoerd worden. Kunt u dat eens duiden?

Mevrouw Van der Ham: Ja, wat we ook wel in gesprekken met het wijkteam hebben gehoord, is natuurlijk dat die wettelijke taken, dat daar heel veel tijd naar opgaat en dat daar dus prioriteit op ligt en dat ze dus weinig tijd over hebben voor de preventieve zaken, dus voor de zaken volgens mij die ze het liefste zouden doen. Weet ik niet of ze daar altijd even veel de tijd voor hebben. Cijfers heb ik niet beschikbaar hè, zo eerlijk ben ik ook wel weer. Ik ga af op mijn gevoel op de momenten dat we met hen gesproken hebben. Maar bijvoorbeeld het realiseren van de verplichtingen vanuit Veilig Thuis, en dan zeg ik niets over hoe goed dat gaat of wat dan ook, maar dat die heel veel beslag leggen op het wijkteam. En natuurlijk moet je dat doen, maar als dat betekent dat je dat alleen maar kunt doen, dan moeten we ook niet vragen aan het wijkteam om

meer te doen. Dus dat is mijn zorg, dat laatste. Is dat aan de hand? En zo ja, dan moeten we daar wat aan veranderen.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, goed, het is goed zo.

De voorzitter: Oké. Was u klaar met uw verhaal, mevrouw Van der Ham?

Mevrouw Van der Ham: Ja hoor.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we verder met de heer Burakçin van GroenLinks.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, wij willen ook een aantal punten meegeven die wij belangrijk vinden zeg maar vanuit GroenLinks. In ieder geval aandacht voor de wachtlijsten, wat wij ontzettend belangrijk vinden. Er moet echt alles aan het werk gesteld worden zeg maar om te voorkomen dat er wachtlijsten zijn. En toch wel belangrijk dat er escalatie van problemen voorkomen wordt om zwaardere zorg, dat dat noodzakelijk wordt. Verder, voorzitter, het thema preventie vinden wij ook heel erg belangrijk. Er wordt hier gezegd van outreachend op meldingen van Veilig Thuis, Meldpunt Zorg en Overlast en preventie huisuitzettingen en vroeger er op af. Dat zijn hele belangrijke taken, die zeker aandacht behoeven. Maar wat ons betreft moet er ook veel meer preventief gewerkt worden op locaties, bijvoorbeeld dat wijkteams bijvoorbeeld samen met andere partners zoals wijkagenten, scholen, of wat dan ook, ouderkamers bezoeken, buurthuizen bezoeken en dan thema's behandelen zoals opvoedkundige thema's, voorlichting over echtscheidingen en dat soort dingen.

De voorzitter: Mijnheer Burakçin, u krijgt een vraag van de heer Van Verk.

De heer Burakçin: Prima.

De heer Van Verk: Dank, voorzitter. Ik hoor net de heer Burakçin bij zijn eerste opmerking, als één van de eerste taken zien dat hij een taak ziet weggelegd voor de wijkteams in het kader van wachtlijsten. Hoe ziet de heer Burakçin dat? Want ik kan dat niet zo goed duiden.

De heer Burakçin: Nou, volgens mij, als er bijvoorbeeld meldingen binnenkomen bij het wijkteam, daar hebben wij het destijds ook over gehad, over die vraagverheldering. Dat is natuurlijk in het leven geroepen om zo snel mogelijk de mensen te helpen die de zorg behoeven. Ja, kennelijk heeft dat geholpen, want mensen worden sneller geholpen. Nou, we willen voorkomen in ieder geval dat mensen die dus om zorg vragen, dat die dus, ja, in de wacht staan om geholpen te worden. Dat willen we te allen tijde voorkomen.

De heer Van Verk: Maar ja, dat begrijp ik. Maar daar kan het wijkteam volgens mij niet zoveel aan doen, behalve dan dat ze dan niet meer doorverwijzen en dus zelf zorg gaan verlenen. En dat is nou juist hetgeen wat we vervolgens mij niet willen. Dus er zal toch iets anders moeten gebeuren aan de wachtlijstenproblematiek? Dat betekent eigenlijk

dat we gewoon weer geld vrij moeten maken voor de specialistische hulp, want daar zitten die wachtlijsten. Of bedoelt u die niet?

De heer Burakçin: Ja, precies. En daarom zeggen wij ook dat we dus alles in het werk moeten stellen om te voorkomen dat er dus ook wachtlijsten ontstaan. En als dat bijvoorbeeld is van, we hebben er volgens mij enige tijd geleden hebben we het ook gehad over het aantal medewerkers binnen het wijkteam, dat dat mogelijk ook niet toereikend was. Nou, als dat een aanleiding is dat er dus wachtlijsten ontstaan, dan moeten we dat gewoon voorkomen. Dat is eigenlijk meer mijn ...

De heer Van Verk: Ja, ja. Nee, nou begrijp ik uw verhaal. U duidt op de wachtlijsten die bij de wijkteams ontstaan? Helder.

De heer Burakçin: Oké.

De voorzitter: Gaat u verder, mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, samenstelling van het wijkteam. Nou, daar kunnen wij elkaar heel goed vinden in wat mevrouw Nijhof daarover sprak, want dat vinden wij ook. Tenminste, wij vinden ook dat bijvoorbeeld indicatiestellers zoals de Wmo, maatwerkvoorziening en zo aangesloten wordt bij het sociaal wijkteam. En verder zouden wij dus ook, volgens mij zei mevrouw Nijhof dat ook, dat GGZ-specialismen waar ook heel veel vraag naar is, dus toegevoegd wordt aan het wijkteam. Daar hebben wij overigens eerder een motie over ingediend, wat ruimschoots is aangenomen, alleen, ja, dat is op de een of andere manier ons ontgaan, maar dat is afgehandeld met de boodschap dat de medewerkers een cursus hebben gehad en dat ze dus deskundig in zijn geworden. Maar dat was volgens mij niet de bedoeling van de motie. Maar dat zouden wij in ieder geval toch willen zien. En voorzitter, voor de rest, de toegang, dat vinden wij toch wel een belangrijke, want hier staat op: het organiseren van integrale toegang dicht bij de inwoner, integraal en kostenbewust. Nou, wij vinden in ieder geval dat dat qua toegang veel innovatiever en slimmer, ja, aan de slag gegaan kan worden. Uit heel veel analyses blijkt dat de drempel om een wijkteam op te zoeken toch vrij hoog is, dus dan moeten we toch zorgen om die mensen alsnog te kunnen bereiken. Laatst is er een innovatief idee over huiselijk geweld ontstaan, over die chatfunctie bijvoorbeeld, wat kennelijk op dit moment heel goed werkt. Dus dat zouden we bijvoorbeeld, ja, op bepaalde thema's in het wijkteam kunnen doen. Dan zou je bijvoorbeeld zeggen dat bijvoorbeeld echtscheidingen en vervolgens de vechtscheidingen wat ontstaat, is kennelijk een groot probleem. Dan zou je bijvoorbeeld een advieslijn kunnen openen waarop dus die informatie verstrekt wordt aan die mensen, dat ze laagdrempelig aan informatie komen en we kunnen voorkomen dat de situatie erger wordt.

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Mijnheer Van Verk die staat al klaar, zie ik.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van Verk was net iets eerder als mijnheer Kwaak. Dus mijnheer Van Verk, u mag eerst.

De heer Van Verk: Ik hoor u zeggen dat u eigenlijk de toegang tot de wijkteams, nou, daar zegt u van: daar is eigenlijk de drempel te hoog van, of hoog van, waardoor niet iedereen de hulp krijgt die hij misschien nodig zal hebben. Stel nu dat we dat zouden verlagen. Er zou misschien best wel iets voor te zeggen zijn. Maar stel nu dat we dat zouden gaan verlagen. Dan betekent dat toch dat er een nog grotere toestroom komt naar de wijkteams, c.q. naar de zorg? En dat betekent dan toch dat we financieel volledig uit de pas gaan lopen? Of zie ik dat verkeerd?

De heer Burakçin: Nou ja, u ziet dat niet verkeerd, maar volgens mij gaat het erom dat we gewoon iedereen helpen die die zorg nodig heeft. Ik bedoel, en geld moet daarin volgens mij niet leidend zijn. Laten we dat gewoon vaststellen, mijnheer Van Verk, want dat weet u denk ik als geen ander. En als het nodig is dat daar inderdaad meer geld bij moet, ja, dan moet er meer geld bij, maar we moeten in ieder geval de mensen helpen die dat nodig hebben.

De heer Van Verk: Eén van de bevindingen die ik regelmatig tegenkom in onderzoeken die ik lees, is dat er ook wel sprake is binnen de zorg van overindicatie. Oftewel, we willen zo graag iedereen helpen, dat ook iedereen van alles krijgt, terwijl de vraag of dat nog passend is bij de hulpvraag dan eigenlijk onvoldoende gesteld wordt. Dus in die zin denk ik van ja, ik help iedereen graag die een probleem heeft, maar niet iedereen die zegt dat hij een probleem heeft, heeft ook echt een probleem, als u begrijpt wat ik bedoel.

De heer Burakçin: Nou ja, kijk, als eerste over die overindicering. Volgens mij heeft de taskforce vastgesteld dat er dus helemaal bij ons in Dordrecht geen sprake is van een overindicering. Dat is wat ik lees in de taskforce. En ten tweede, kijk, wij hebben onze mond vol over preventie, dus zo laagdrempelig mogelijk zeg maar hulp inzetten om te voorkomen dat er zwaardere zorg nodig is. Dus laten we dan ervoor zorgen dat mensen dus op een of andere manier toch het wijkteam bereiken met de vraag en in een zo vroeg mogelijk stadium, dat we die mensen kunnen helpen om te voorkomen dat er dus veel meer geld uitgegeven moet worden. Dat is eigenlijk ons doel.

De voorzitter: Ik wil graag doorgaan naar mijnheer Kwaak. U mag uw vraag stellen aan mijnheer Burakçin. Mijnheer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, voorzitter, mijn vraag is al beantwoord, want ik had dezelfde als mijnheer Van Verk, over de laagdrempeligheid dus.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we door naar mevrouw Nijhof, die heeft ook een vraag aan de heer Burakçin.

Mevrouw Nijhof: Ja, mijnheer Burakçin, u stelt eigenlijk van het moet laagdrempelig zijn, iedereen moet geholpen worden en geld moet geen rol spelen. Dat is eigenlijk wat u zegt, zeg maar. Nou goed, weet je, dan kan ik natuurlijk dezelfde vraag als mijnheer Van Verk stellen, van ja, dan roep je heel wat over je af. Is het ook niet zo, want er wordt in deze discussie opnieuw ook zaken door elkaar gehaald, in mijn ogen. Kijk, helpen hoeft niet te betekenen dat je daar ook een voorziening voor inzet. Wat heel

vaak heel belangrijk is voor mensen, is dat je informatie en advies geeft over waar ze terecht kunnen. En dat is vaak een heel groot onderdeel al van het oplossen van een zorgvraag, of van een vraag die iemand stelt zeg maar, die soms een maatwerkvoorziening voorkomt. Dus bent u het dan met mij eens dat naast die triage zeg maar, de toegang zeg maar hè, waarin men bekijkt van goh, moet hier wel zorg verleend worden, dat informatie en advies ook een heel belangrijk stuk is in dat wijkteam, waar ruimte voor moet zijn?

De heer Burakçin: Ja, volgens mij is dat juist waar ik voor pleit. Want ik pleit ook bijvoorbeeld ... tenminste, in mijn woordvoering zeg ik heel duidelijk van er moet een advieslijn zijn, dat kan prima een wijkteammedewerker doen, telefonisch, dat die dus informatie en advies geeft om te voorkomen dat hij dus zwaardere zorg nodig heeft. En het kan zomaar zijn dat hij bijvoorbeeld doorverwezen wordt naar iets en daarmee geholpen wordt. En ik heb heel duidelijk genoemd, bijvoorbeeld vechtscheiding, want volgens mij een dag of drie geleden is er een documentaire geweest waarin ook ons gebied zeg maar qua jeugdhulp Team West of zo, is daarin benoemd. Daarin is duidelijk geworden dat zestig procent van de kinderen die dus betrokken zijn geraakt in een vechtscheiding, ja, hoe heet dat, in een jeugdhulptraject terechtkomen. Dus dan is alles gelegen om te voorkomen dat er dus een vechtscheiding ontstaat. Dan is zo'n advieslijn dus prima om informatie te geven, advies te geven waar ze dus terecht kunnen en wat voor mogelijkheden er zijn om te voorkomen dat er een vechtscheiding ontstaat. Dat is eigenlijk een beetje wat ik bedoelde.

Mevrouw Nijhof: Dus ook juridische informatie?

De heer Burakçin: Alle informatie wat die mensen kan helpen. Dat is eigenlijk ...

Mevrouw Nijhof: Oké, ja. Nee, goed.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog, mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Nee, voorzitter, volgens mij kan ik hiermee afronden. Dus dat was volgens mij alles wat ik te zeggen heb. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we verder met de woordvoerder van de ChristenUnie/SGP, wie is dat vanavond? Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Dat ben ik vanavond, ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, het was even spannend of ik erbij kon zijn, want ik zat ook nog in een andere vergadering, maar die liep digitaal anders dan gewent, dus die was vroeg klaar, laat ik het zo zeggen. Voorzitter, om op de eerste vraag meteen in te gaan, wat willen we meegeven aan inhoudelijke opdracht? Twee opmerkingen vooraf. Wat we meegeven is niet uitputtend, zeg maar, er zijn nog heel veel andere dingen te noemen. En tweede is dat wat we aangeven ook niet altijd per definitie wil zeggen dat we vinden dat dat nu onvoldoende binnen de sociale teams aanwezig is, of zou ontbreken. Soms wel, soms niet. Dus dat even als winstwaarschuwing vooraf. Ik wil eigenlijk beginnen met afgelopen week stond er een landelijk onderzoek in de krant van Movisie, over het functioneren van wijkteams.

En daar werd eigenlijk in geconcludeerd dat wijkteams niet of nauwelijks toekomen aan vroegsignalering en preventie. Ze zijn verworpen tot een soort toegangspoort voor gespecialiseerde zorg en ondersteuning. En één van de oorspronkelijke doelstellingen, dat de wijkteams ook wijkgericht werken en kijken welke kracht er in de wijken is, welke wijkinitiatieven er zijn en welke preventie er vanuit de wijk mogelijk is, wat er al gebeurt, maar ook met name wat er nog ingezet kan worden hè, mevrouw Nijhof wees daar ook al even op, dat komt in heel veel gevallen nog onvoldoende van de grond. En dat willen we wel meegeven als één van de opdrachten ook van de wijkteams: kijk ook vooral wat je vanuit wijken, vanuit organisaties, vanuit kerken, vanuit sportverenigingen, de speeltuinverenigingen, noem maar op, gewoon ook kan gebruiken om soms hele praktische zorg of hulp te verlenen. Nou ja, soms ook gewoon, noem een voorbeeld, huiswerkbegeleiding hè, wat gewoon in de wijk gegeven wordt en wat helemaal niet per se naar een professional hoeft. Dat helpt ook mee uiteindelijk aan een stukje normalisering en ontmedicalisering. Nou, dan kom ik eigenlijk bij een opmerking van mevrouw Nijhof bij het vorige agendapunt hè, van wat verstaan we nou over normaliseren? Ik denk dat het wel één van de punten is, dat we ja, hoe zorgen we dat mensen weer een beetje gewoon kunnen functioneren, dat we niet overal een zwaar probleem van maken, maar dat we ook gewoon daar realistisch in zijn? En dan, nou ja, goed, dan is het goed om met elkaar te kijken van wat is dan je uitgangspunt daarbij? En dat is niet dat iedereen als een gemiddelde burger moet leven, maar dat iedereen ook gewoon op zijn of haar manier mee kan doen en ook gewoon kan participeren. En als hij daarbij, zij daarbij hulp nodig heeft, die hulp dan ook kan krijgen. Ander punt waar ik me ook aansluit bij mevrouw Nijhof, dat is toch wel weer even die onafhankelijke cliëntenondersteuning hè. Dat is misschien meer even het proces, maar dat heeft ook wel te maken met één van de taken die binnen het sociaal wijkteam aanwezig is. Hoe zorgen we ervoor dat die cliëntenondersteuning ook echt werkt in het belang van de cliënt en nou ja, zich ook daarin vast kan bijten hè, zonder dat daar druk vanuit collega's binnen het sociaal team of vanuit de werkgever aan te pas kan komen? Hoe gaan we dat regelen? Is dat binnen deze structuur te realiseren? Nou, dat is wel een punt van belangrijke aandacht. Even concreet een vraag voor de wethouder naar aanleiding van de opmerking van mevrouw Scharnes over het ontbreken van een onafhankelijke klachtenprocedure. Is dat zo, of is die gewoon onvoldoende vindbaar, de procedure? Ik ben even heel benieuwd hoe de wethouder daarop reageert. Voorzitter, wat ons betreft is ook belangrijk, wat ook wel in de stukken genoemd wordt, die eigen regie en eigen kracht als uitgangspunt van gezinnen en inwoners zelf. Hoe zorg je dat gezinnen en inwoners zo lang mogelijk die eigen regie kunnen houden, in hun eigen kracht kunnen staan? En wat is ervoor nodig om ze daarin te ondersteunen hè? Het kan op een gegeven moment gebeuren dat je constateert dat dat ontbreekt, dat regie overgenomen moet worden, maar ik denk dat het belangrijk is dat je zorgt voor de hulp en de zorg die uiteindelijk bijdraagt aan zo lang mogelijk op eigen regie en eigen kracht gewoon je leven kunnen leiden. Een mooi voorbeeld is: je probeert in de jeugdhulp altijd samen met ouders, jeugdige en hulpverlener te kijken welk traject er nodig is. En ga niet te snel op de stoel van een gezin of van een inwoner zitten. En daarbij wil ik toch wel even meegeven, dat is nog niet genoemd, hulpvragers komen natuurlijk in aanraking met gezinnen en jeugdigen, maar heb ook respect voor het privéleven. Ik bedoel, dat wil niet zeggen dat het niet gebeurt, maar je komt met mensen in contact,

soms kom je gewoon bij gezinnen binnen. Heb respect voor het privédomein. Zorg, dat heeft ook te maken met die eigen regie en eigen kracht, dat dat dan ook op een goede manier behandeld wordt. En zorg dan dus ook dat professionals zeg maar in staat zijn, niet alleen met kwaliteit qua opleiding, maar ook gewoon hoe ze met mensen omgaan om ook in dat privédomein binnen te kunnen treden op een goede en op een veilige manier. En niet alleen veilig voor de hulpverlener natuurlijk, maar vooral ook veilig voor de gezinnen die daar soms, nou, gewoon best wel heel intensieve trajecten aan overhouden. Even kijken, heb ik dan alles gehad? Ja, die laagdrempelige voorziening is ook al genoemd. Ja, nog even over de sturingsinformatie, dat vind ik nog wel een lastige. Daar hebben we natuurlijk al in de commissie best vaak bij stilgestaan. Laat ik gewoon even een paar algemene uitgangspunten aangeven. Sturingsinformatie gaat er vanuit dat er duidelijke doelstellingen zijn. Dus laten we vooral ook zorgen dat we met elkaar weten: wat zijn de doelstellingen en wat zijn de resultaten? Terecht zegt mevrouw Van der Ham van zorg ook dat je dan een beetje realistische doelen hebt. Want uiteindelijk de resultaten die we beogen, bepalen dan ook weer op basis waarvan je rapporteert. En daarbij moet die informatie ook niet te gedetailleerd en te uitvoerend worden, want anders dan krijgen we een hoos aan informatie waar we niet zoveel mee kunnen. Maar zorg gewoon dat je een stuk informatie krijgt die ook aangeeft van nou, welke resultaten behalen we en is dat ook wat we met elkaar beogen? Nou, even heel algemeen. Verder vind ik het lastig om dat te duiden. Even kijken, ja, en nog even aanvullend, ik ben het helemaal eens met mensen die zeggen van zorg ook voor die deskundigheid in het team, dat die breed is, dat je ook meerdere disciplines bekijkt. Met één opmerking daarbij, van laten we ook uitkijken dat we niet iedereen in het sociale team gaan stoppen, maar dat we vooral ook weten dat het sociale team weet van welke expertise is er ook buiten het sociale team, niet alleen in wijken, maar ook bij andere professionals te halen? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Boersma. Dan gaan we verder met mevrouw Rutten van de PVV. Mevrouw Rutten.

Mevrouw Rutten-Alberts: Ja, ik bleef geloof ik eventjes hangen. Voor de eerste vraag, ja, veel wijkteams werken vraaggericht, terwijl mensen in een kwetsbare positie vaak niet of te laat om hulp vragen. Uit onderzoek komt ook naar voren dat er grote behoefte is aan een preventieve waakvlamfunctie voor deze kwetsbare bewoners. En ja, dat zou ik toch de wijkteams wel mee willen geven als opdracht, om die preventieve waakvlamfunctie goed vorm te geven. Verder heb ik een mooi initiatief gevonden bij de gemeente Rhenen, de buurtgezinnen. En de buurtgezinnen, dat zijn eigenlijk een soortement, ja, gezinnen die het zwaar hebben, de vraaggezinnen, worden hierbij gekoppeld aan gezinnen in de buurt die ondersteuning willen geven, dat zijn dan de steungezinnen en de steunouders zijn dan ervaren ouders die het vraaggezin ontlasten door te helpen bij de opvoeding. En onder leiding van buurtgezinnen worden afspraken gemaakt over de inhoud van deze ondersteuning. En dat kan dan van alles zijn, een lift naar het zwembad of de sportclub, huiswerkbegeleiding, een middag opvang of meegaan in een ouderavond. Op een laagdrempelige en gelijkwaardige manier krijgen de kinderen wat extra aandacht en worden de ouders ontlast. Nou ja, ook het wijkteam of de jeugdteams worden ontlast op die manier. En je bespaart als gemeente op de

begeleiding van die wijk- en jeugdteams, ambulante gezinsbehandeling, of op de inzet van pleeggezinnen zelfs. En ik zou graag willen laten onderzoeken of dat in Dordrecht misschien ook een optie is.

De voorzitter: U krijgt eerst hier nog een vraag over van de heer Burakçin en zo meteen nog een opmerking van mevrouw Nijhof. Eerst mijnheer Burakçin. Uw microfoon staat uit, mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Excuses. Mevrouw Rutten begon haar betoog over die preventieve waakvlamfunctie. Kan ze dat iets meer uitleggen wat ze precies bedoelt daarmee?

De voorzitter: U mag daarop reageren, mevrouw Rutten. Wat bedoelt u met de preventieve waakfunctie, wil mijnheer Burakçin weten.

Mevrouw Rutten-Alberts: Nou ja, preventieve waakvlamfunctie, dus dat je dus voorkomt dat meer zorg moet worden geleverd zeg maar. Dus inderdaad gewoon preventieve zorg. En ik noem dat dan waakvlamfunctie, dus dat je gewaarschuwd wordt voordat het te laat is, voordat het uit de hand loopt.

De voorzitter: Oké.

De heer Burakçin: Ja, precies. Maar wat is daarbij nodig? Want wat vindt u daarbij belangrijk? Hoe moet dan het wijkteam ingericht worden om dat te regelen? Ik heb net een aantal voorbeelden genoemd, maar kunt u daar misschien zelf ook een aantal voorbeelden ...

Mevrouw Rutten-Alberts: Sorry, ik vind het heel moeilijk te verstaan dit, sorry. Ik hoor heel veel gehaper.

De heer Burakçin: Ja, of u nog wat voorbeelden kan noemen wat u nodig heeft vanuit het wijkteam? Ik heb net dus aangegeven van joh, misschien moeten we dus zo'n advieslijn openen hè, dat mensen dus laagdrempelig het wijkteam kunnen benaderen. Maar wat zou u willen bijvoorbeeld om te voorkomen dat inderdaad zwaardere zorg nodig is? Kunt u daar misschien voorbeelden van noemen?

Mevrouw Rutten-Alberts: Nou ja, ik wil in ieder geval inderdaad dat de wijkteams, zoals ik al zeg, die werken vaak vraaggericht. En als hun gaan wachten op de vraag, dan ben je meestal al te laat. Dus we moeten inderdaad een vroegtijdige signalering krijgen. Maar ja, hoe we dat precies aan moeten gaan pakken, geen idee. Misschien dat de wijkteams zelf ook nog met een oplossing kunnen komen, dat ze zeggen van misschien kunnen we dat zo aanpakken. Want ik ben natuurlijk niet de eerste fractie die dit zegt. Maar daar kunnen we misschien dan nog verder over praten, van hoe we dat moeten gaan aanpakken.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Even over die buurtgezinnen. U wilt dat dat onderzocht wordt, maar wij hebben in Dordrecht en omgeving al buurtgezinnen. Er wordt al samengewerkt door

wijkteams en door ... Dus dat is al onderzocht. Dat wil ik even toevoegen voordat u, nou ja, allerlei opdrachten gaat geven waar al aan voldaan is.

Mevrouw Rutten-Alberts: Oké.

Mevrouw Nijhof: Dat fenomeen, dat bestaat hier al.

Mevrouw Rutten-Alberts: Oké. Nou, dat heb ik nooit echt zo mee gekregen, dat we dat echt al zo uitvoerden.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik denk dat er sprake is van enige spraakverwarring, want een preventieve waakvlamfunctie is een functie die niet bestaat. Die kan ook niet bestaan. Je kan preventief werken en dus proberen te voorkomen dat er problemen ontstaan door middel van vroegsignalering, samen met andere organisaties, denk aan woningcorporaties die in de wijk zitten. En je kan nadat je de eerste problemen hebt opgelost, kan het verstandig zijn om een waakvlamfunctie te hebben waarbij je dus zegt van wij houden dat gezin een beetje in de smiezen. We gaan er niet meer elke week langs, maar één keer in de drie maanden gaan we even een bakje koffie doen bij die mensen om te kijken hoe het gaat, en even een praatje te maken. Dat wordt in feite met de waakvlamfunctie benoemd. Maar die kan je nooit preventief inzetten, want dan is het probleem namelijk al bezig.

De voorzitter: Oké. Gaat u verder, mevrouw Rutten.

Mevrouw Rutten-Alberts: Nou ja, dit was eigenlijk ongeveer wat ik had, want ja, die tweede vraag die vind ik wel heel erg lastig om dat echt duidelijk nog op te stellen wat ik dan precies allemaal nodig heb.

De voorzitter: Oké. Nou, prima. Dank u wel voor uw inbreng. Dan ga ik verder. SP is er niet, VSP is er niet. Dan gaan we naar de heer Van Verk van de PvdA.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Wij hebben kennis genomen van de notitie van KPMG en eigenlijk was die uit ons hart gegrepen. Eindelijk lijkt het erop dat als we deze notitie gaan volgen, een moment, als we deze nota gaan volgen, of deze handleiding gaan volgen, dat we een inrichting van de zorg in Dordrecht krijgen die wij al jaren nastreven. Dus dat is een positieve ontwikkeling. En wij hadden ook eigenlijk daarmee het willen houden, totdat we toch op een aantal zaken al pratend stuitten die ik toch onder de aandacht wil brengen. De veiligheid. In de notitie van KPMG wordt veiligheid als bijna een randvoorwaarde gezien om te kunnen werken. En dat is natuurlijk zo. Mevrouw Scharnes wees daar ook al op. Alleen moet je wel vaststellen dat het wijkteam niet de veiligheid kan garanderen. Dat verlangen we ook tenslotte niet van de politie. De politie garandeert niet onze veiligheid, de politie helpt bij het veilig voelen en streeft ernaar dat we veilig kunnen leven. Maar zij kunnen dat nooit garanderen. Nou, voor een wijkteam is dat sowieso uitgesloten. Wat wel van belang is, en dat willen wij weer wel benadrukken, dat heeft mevrouw Nijhof ook al gezegd, het zou goed zijn als

medewerkers van Veilig Thuis worden toegevoegd aan de wijkteams als een soort van consulentfunctie en hulpverleners die daar waar sprake is van huiselijk geweld de eerste onderzoeken doen en vervolgens kunnen zorgen voor een warme overdracht naar het team. Hetzelfde geldt overigens voor GGZ-medewerkers, sociale dienst, en ook niet te vergeten mensen die in het passend onderwijs zitten. Want dat is een onderdeel wat ik eigenlijk nergens terugvind, terwijl dat toch wel de vierde decentralisatie wordt genoemd. De tweede zaak waar we toch wel aandacht voor willen vragen, is de terminologie die wordt gebruikt en de verschillende invullingen die eraan worden gegeven, wat kan leiden tot spraakverwarring op zijn minst, maar ook zelfs geheel verschillende verwachtingspatronen. Als we het over regie voeren hebben, dan denkt de cliënt daar heel anders over als de professional en zegt de wetgever daar weer misschien heel andere dingen over. Dus wat dat betreft zou het goed zijn wanneer we daar een keer eenduidige termen voor gaan gebruiken, zodat die verwarring niet kan ontstaan en mensen een zelfde verwachtingspatroon kunnen hebben. En dat geldt niet alleen voor het begrip regie voeren, maar ook een begrip als normaliseren. Ik hoor de heer Boersma zeggen van normaliseren is eigenlijk dat iemand gewoon zijn leven moet kunnen voeren, of gewoon wel een beetje moet kunnen meedoen in de maatschappij. Normaliseren wordt ook nog weleens gebruikt als zijnde: je bent een normaal mens als je voldoet aan de algemene waarden en normen in deze maatschappij en dan voldoe je dus aan het geheel. Terwijl eigenlijk normaliserende hulpverlening zou moeten betekenen dat ook afwijkend gedrag, gedrag kan zijn wat voor iemand normaal is en gewoon hoort bij zijn beperking en dat we dat gewoon moeten accepteren. Elke maatschappij heeft tenslotte hele vele unieke persoonlijkheden rondlopen. Dan de cliëntondersteuning. Ja, ook wij vinden dat daar toch eens opnieuw naar gekeken moet worden nu in het kader van heel de ontwikkeling op het gebied van ... De heer Boersma wil wat zeggen, zie ik.

De voorzitter: Nou ja, de heer Boersma wil wat zeggen, maar ik wil eerst even checken bij mevrouw Nijhof of ik nog een vraag van haar heb gemist.

Mevrouw Nijhof: Nou, nee hoor, is prima zo. Sorry.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Boersma, dan kunt u uw opmerking maken.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, ik wil even aansluiten op de opmerking van de heer Van Verk over normaliseren. Want ik ben het helemaal eens met zijn opmerkingen dat niet alleen dat je gewoon je leven kan leiden met een beetje hulp, maar dat daar ook onder valt dat niet elk gedrag wat afwijkt van het normaal wat we met zijn allen dan normaal vinden, per se niet normaal hoeft te zijn, omdat dat kan horen bij een beperking, dat iemand bepaald gedrag vertoont wat voor anderen heel erg afwijkend of heel erg agressief kan zijn, maar wat gewoon bij een aandoening hoort en waar iemand gewoon ook, nou ja, uiteindelijk zijn leven mee kan leiden, alleen wat voor een buitenstaander misschien heel erg afwijkend is. Dus in die zin ondersteun ik van harte wat de heer Van Verk daarover zegt.

De heer Van Verk: Dat had ik eerlijk gezegd niet anders verwacht, voorzitter, van de heer Boersma. Maar het was een handig haakje voor mij om dat nog even ter sprake te

brengen. De term cliëntenondersteuning moet ook in onze visie onafhankelijk zijn en het belang van de cliënt behartigen. En dat moet hij ook los kunnen doen van zijn werkgever. Wij twijfelen ook wel of het huidige construct dat wel voldoende waarborgt, dus zouden wij ervoor willen pleiten om er nog eens opnieuw over te praten met elkaar en te kijken of we daar voldoende waarbomen voor krijgen vanuit de stichting De Sociale Basis. Voor wat betreft de sturingsinformatie, voorzitter, zoals u weet hebben we de OCD gevraagd om wat informatie over het sociaal domein te verzamelen. De werkgroep van de commissie heeft inmiddels kennis kunnen nemen van een eerste proeve van. Daar zit al behoorlijk wat informatie in, maar ja, zoals altijd bij dat soort zaken, dat roept meer vragen op dan antwoorden, dus die hebben we ook vervolgens gesteld en dat wordt verder uitgewerkt. Maar wij denken dat wanneer het OCD deze informatie met enige regelmaat, en ik kan me dan voorstellen twee keer per jaar, publiceert, dat je in ieder geval een redelijk inzicht krijgt in de ontwikkelingen van de zorgdomeinen en dat je daar waar dat mogelijk is, bij kan sturen. Kijk, het stijgen van de bijstandskosten of het aantal bijstandsgerechtigden in de komende tijd, ja, daar kunnen we hoog en laag bij springen, maar bijsturen valt dat niet. En zo zijn er meer zaken die we echt niet zullen gaan beïnvloeden. Maar het geeft in ieder geval de informatie die wat meer zegt over. En verder zou je een aantal kpi's kunnen opstellen waarlangs je de inhoud van het werk legt. Daar wil ik het even bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Ook fijn dat u nog even ons het verhaal van het OCD nog even heeft verteld, want dat is inderdaad iets wat de commissie bekend zou moeten zijn. Nou, dan geef ik het woord aan wethouder Heijkoop. En misschien is het handig, wethouder, als u eerst de twee vragen die gesteld zijn naar aanleiding van de inspreker van de werkgroep THHG, als u die nog wilt beantwoorden. Die zijn door de heer Kwaak benoemd van het contact met de werkgroep met de wethouder. En de andere vraag die gesteld is door een andere fractie, volgens mij mijnheer Boersma, van klopt het nou inderdaad dat er geen klachtenprocedure op dat scherm staat? Misschien dat u daar eerst op in kunt gaan en dan vervolgens ons meeneemt in alles wat u meegekregen heeft over de inbreng van de fracties op de twee politieke vragen. Het woord is aan wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dank u wel. Excuses voor mijn verlate komst. Ik ben iets na tien bij u aangesloten. In de andere commissie werd gesproken over de Dordrecht Academy en dat had wat meer tijd nodig. Ik zal proberen, nou ja, in te gaan en te reflecteren op hetgeen u met elkaar gedeeld heeft en op uw verzoek eerst even over de inspreker. Ja, wat mij betreft is het echt goed om dat contact met die werkgroep te hebben. Ik laat dat organiseren. Ambtelijk is men daar natuurlijk toe bereid, dus zij zal binnenkort worden benaderd. Dus dat gaan we dan op die manier doen. En ook haar punt over de klachtenprocedure, dat is op zich wel een terecht punt. We hebben echt wel een klachtenprocedure, die is er echt wel, maar die is nog onvoldoende zichtbaar. Dus daar werken we aan om dat beter te laten zijn, want dat is natuurlijk niet de bedoeling dat een klachtenprocedure moeilijk is te vinden. Dus daar wordt aan gewerkt. Ja, verder, voorzitter, we gaan binnenkort een nieuwe opdracht verstrekken. U heeft daar input voor meegegeven. Daar zijn we heel blij mee, dat zullen wij ook meenemen als we daar straks een opdracht gaan formuleren. En ik denk dat het ook gewoon goed

is om u regelmatig te blijven informeren, ook aan de hand van de voortgang van het Wmo-beleidsplan en dan ook waar het gaat over de integrale toegang. Het pleidooi voor die integrale toegang is bekend. Die delen wij ook en daar wordt ook hard aan gewerkt. Die wens is er ook vanuit meerdere gemeenten, dus de sociale dienst is daarmee ook echt wel aan de slag gegaan en hebben daar ook een programma voor gemaakt voor de verschillende gemeenten om dat op een goede manier te borgen. Het is natuurlijk ook de beweging die wij maken om nou ja, echt met een integraal kader te komen van nul tot honderd. Dat is anders dan hoe we dat in het verleden deden, waarbij de Wmo, jeugd en dergelijke ook in de wijkteams nog wat verschilden. Dat gaan we nu echt bij elkaar pakken. We gaan nu echt de volgende stap zetten. U heeft daarbij een aantal opmerkingen aangegeven. Ik kijk af en toe even op mijn scherm waar ik mijn aantekeningen op gemaakt heb. Dat gaat over de deskundigheid van veiligheid toevoegen. Ja, daar zijn we ook al mee bezig in het kader van de aanpak huiselijk geweld, daar heeft u ook recent over gesproken. En er wordt vanuit de wijkteams ook wel samen met Veilig Thuis opgetrokken. En er zijn ook in de regio al pilots geweest om dat nog dichter bij elkaar te brengen, want dat is ook gewoon belangrijk. Zoals de heer Van Verk aangeeft, het is echt eigenlijk geen taak op zich, maar gewoon een randvoorwaarde om het werk gewoon ook goed te kunnen doen. Waar het gaat over de rolopvatting van het wijkteam, kiezen wij nadrukkelijk echt voor een mix van toegang en ondersteuning. Dat achten wij echt in het belang in het kader van het op- en af kunnen schalen. Dus de vraagverheldering, wat bijvoorbeeld goed werkt, bewezen, en die toegang en ook zelf ondersteuning bieden. Het KPMG-rapport geeft daar ook al wat informatie over, nou ja, dat dat noodzakelijk is. Waar het gaat over die sturingsinfo, de heer Van Verk gaf daar over aan, over de OCD-informatie. Ik denk dat dat wel een goede basis is. En ik kan me zomaar voorstellen dat misschien de werkgroep die u heeft geformeerd, dat we die kpi's nog wat kunnen finetunen. Het is denk ik heel prettig als we een vaste set aan kpi's hebben, die we gewoon langdurig volgen. Dat scheelt ook met ad hoc-uitvragen bij de sociale wijkteams, wat belastend kan zijn, of wat bureaucratie met zich kan meebrengen. Dus als we nou echt met elkaar kunnen afspreken van deze zaken vinden we belangrijk om te blijven volgen, dat we dat nog eens even finetunen aan de hand van die OCD-rapportage. Ik denk dat dat een goede basis is. Even kijken hoor, er was ook nog een punt van de onafhankelijke cliëntondersteuning, dat werd door een aantal van u gemaakt. Ik heb het in ieder geval ook de heer Van Verk horen zeggen. Dat is een duidelijk punt en het is ook wel een terecht punt. We denken dat we dat nu echt wel goed geborgd hebben, maar in die nieuwe organisatievorm moeten we daar echt nog wel even heel kritisch en goed naar kijken wat het daarvoor gaat betekenen. Dus daar, ja, daar gaan we ook wel mee aan de slag, want dat moet ook daarin, nou ja, een goede plek krijgen. Dus dat is een goed punt, daar gaan we mee aan de slag. De suggestie om wettelijke kaders toe te voegen, nou, dat is een goed punt. Laten we dat ook gaan doen. En de opmerking dat taken niet ten koste van elkaar moeten gaan. Ja, daar zijn wij het ook van harte mee eens. We hebben rondom het thema armoede en schulden ook vanuit het armoedeprogramma al een keten helemaal uitgewerkt met de wijkteams. Dat is een ontzettend positief traject geweest, dat heeft echt geholpen van joh, wie is waarvan, hoe gaan we dat op een goede manier inregelen? En dat kunnen wel voor meer, ja, meer zaken doen. Eenzaamheid, echtscheiding en dergelijk zijn genoemd. Dus ja, dat is een onderdeel van

de doorontwikkeling ook en zijn we in die zin ook mee aan de slag. Voorzitter, u komt in beeld.

De voorzitter: Ja, wethouder, u krijgt een vraag van de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik ben natuurlijk altijd erg blij als de wethouder een toezegging doet dat hij iets zeker gaat uitvoeren. Dat heeft betrekking op de cliëntondersteuning. Nou word ik nog veel blijer als hij dan ook zegt voor welke datum hij daarmee klaar kan zijn.

De heer Heijkoop: Ja, laten we dat gewoon kort na de zomer met elkaar helder hebben. Ik denk dat dat belangrijk is. Is dat voor u oké?

De heer Van Verk: Nou, laten we zeggen voor de begroting. Dat is een mooi markeringspunt. Dan ben ik tevreden.

De heer Heijkoop: Lijkt me goed, laten we dat doen. Ja, doen we. Ja, er waren nog wat opmerkingen over buurtgezinnen, daar heeft mevrouw Nijhof al op gereageerd. Even kijken, de heer Boersma gaf ook aan, normaliseren, dat het een belangrijk punt is, maar ook weer niet dat we niet de doelstellingen, geen overdreven doelstellingen. Nou, dat kan ik ook alleen maar onderschrijven. De klachtenprocedure hebben we het over gehad. De GGZ-expertise, kwam ook vanuit GroenLinks, is ook nog wel een goed punt. Daarop lopen al wat experimenten. Hoeft niet per se altijd in het wijkteam, bijvoorbeeld ook de wijk-GGD'er, maar het is wel een steeds belangrijker aandachtspunt. We hebben in het verleden ook weleens met elkaar gesproken over de toename van verwarde personen. Ja, het zijn vragen waar het wijkteam toch wel geregeld mee te maken krijgt, dus we moeten dat gewoon op een hele goede manier borgen. En daar zijn we dus ook al mee bezig. Het is ook wel goed om, daar heeft u redelijk recent nog een brief over gehad, nou, trouwens, ik weet niet hoe recent dat is, maar dat we dat ook bij een vervolg, als we u hierover gaan informeren, dat ik dat ook nog even expliciet benoem hoe we dat hebben geborgd, want dat is wel een belangrijk punt. Maar de wijk-GGD'er, daar bent u wellicht mee bekend en die verricht daarin ook goed werk. Ja, voorzitter, volgens mij heb ik daarmee in vogelvlucht de punten benoemd en zou ik het hier dan bij willen laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dan heb ik nog even de vraag aan de leden van de werkgroep of u akkoord gaat met het voorstel van wethouder Heijkoop om specifiek over de kpi's in de werkgroep met hem daar te gaan finetunen? Ik zie mevrouw Nijhof knikken.

Mevrouw Nijhof: Ja, prima.

De voorzitter: Wie zit er nog meer ... Ja, de heer Van Verk ook. Wie is nummer drie? Die is er vanavond niet, John van der Net. Oké, dan is die afspraak ook gemaakt, wethouder. Uw toezeggingen van vanavond die zijn genoteerd door de griffier. Dan zie ik dat de heer Boersma nog een vraag heeft. De heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb in mijn woordvoering iets genoemd over het landelijke onderzoek van Movisie hè, over dat sociale teams nog onvoldoende aansluiting vinden bij wat er in de wijk aanwezig is en dat onvoldoende inzetten. Ik heb de wethouder daar niet echt over gehoord, maar ik vroeg mij even af of de wethouder daar zeg maar voor de Dordtse situatie iets van herkent en of dat dan ook, nou ja, inmiddels aandacht heeft, of dat hij misschien zegt van nee, maar in Dordt herken ik dat beeld helemaal niet.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, nee hoor, dat herken ik wel degelijk. En het past ook bij de doorontwikkeling van het wijkteam dat je je nog meer gaat verhouden tot andere partijen in de wijk. Denk aan JGZ, de voorscholen, de huisarts. En steeds gericht, dat heet dan ook mooi vindplaatsgericht werken, veel meer nog kijkt van waar kan je met elkaar die verbindingen leggen? Dus dat hoort er zeker bij, dat ben ik met u eens, goed punt, ja.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nou, volgens mij kunnen we dit punt voor dit moment afsluiten. Dan wil ik iedereen bedanken voor zijn of haar inbreng. Ik zie dat mijnheer Burakçin toch nog een vraag heeft. Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel. Ik had nog een vraag, maar volgens mij heeft u mijn vraag niet gezien in de chatbalk. Ik weet niet of ik dat gemist heb van de wethouder, maar er hebben verschillende partijen aangegeven over die indicatiestellers, voor de Wmo, die aangesloten moeten worden, tenminste de wens, dat die aangesloten worden bij het wijkteam. Hoe denkt u daarover? Daar heb ik u nog niets over horen zeggen.

De heer Heijkoop: Ja, volgens mij heb ik er wel iets over gezegd. Maar voor de duidelijkheid, daar ben ik het mee eens. Volgens mij moeten we daar die aansluiting nog verbeteren. Daar hebben we ook met de sociale dienst over gesproken om ook dat meer in die wijkteams te brengen. Begin van de avond ben ik ook te gast geweest bij de gemeenteraad van Zwijndrecht, en nou ja, dat wordt vanuit meerdere gemeenten gedeeld. Ook zij hebben de behoefte om dat op die manier met elkaar te verbinden. Dus ja, volgens mij gaan we daar ook nog wel een paar mooie stappen zetten, ja.

De heer Burakçin: Prima, dankjewel. Excuses, ik heb het niet gehoord.

De voorzitter: Geen probleem. Dank u wel. Dan sluit ik hiermee dit punt af.

7. AGENDADEEL: Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Dan gaan we verder met de overige agendapunten. 7, de nieuwe behandelvoorstellen. Die nieuwe behandelvoorstellen, dat zijn er vier. 1, het actualiseren van de bestuurlijke planner 2020. De commissie wordt voorgesteld kennis te nemen van de planner 2020, onderdeel Sociale Leefomgeving en eventuele opmerkingen en suggesties kenbaar te maken. Op basis daarvan kan de commissie de raad adviseren de bestuurlijke planner al dan niet als hamerstuk te agenderen. Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u. Ja, ik denk dat die bestuurlijke planner weer zonder enig overleg verdergaat, of enige input. Ik zou willen vragen aan de griffie of zij eens willen nadenken of dat ding niet leesbaarder kan worden. Want ik vind het een crime om er doorheen te gaan. En als je dat dan doet, dan ga je al heel snel, haak je af en dan denk je: het zal wel goed zijn. Dus een andere vorm en opzet zou misschien wat meer inzicht geven en wat meer redenen geven om erop in te gaan.

De voorzitter: De griffier gaat dat doen.

De heer Van Verk: Dank je.

De voorzitter: Alsjeblieft. Voor de rest dan nu voor dit moment als hamerstuk te agenderen? Ja. Dan b, de beantwoording artikel 40-vragen over clubgebouw Sportclub Amstelveen. De commissie wordt voorgesteld de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Ja. Dan de VNG-ledenbrief over verbinden met schulden, voor kennisgeving aan te nemen, deze brief. Ja, akkoord. En dan d, de VNG-ledenbrief over verlenging activiteiten visitatiecommissie financiële beheersbaarheid sociaal domein. Ook voor kennisgeving aannemen. Akkoord.

8. Rondvraag

De voorzitter: Dan komen we bij de rondvraag. Is er nog iemand die iets heeft voor de rondvraag? Dat is niet het geval.

9. Sluiting

De voorzitter: Dan heb ik in ieder geval ter afsluiting van de vergadering nog even een berichtje. Iedereen heeft vandaag, ieder raads- en commissielid, een mail gekregen over de raadsvergadering volgende week over de kadernota. Er zijn diverse maatregelen genomen voor een succesvol verloop van deze behandeling, van deze raadsvergadering. Het verzoek aan u allen is om goed deze mail te lezen en met zijn allen de zaken die daar worden aangegeven, na te leven, maar ook wordt er om een reactie gevraagd aan de griffier. Dus het verzoek is: lees die brief goed, zijn er nog vragen, stel ze dan op tijd. Als er voor de rest niets meer aan de orde is, dan wil ik u allen hartelijk bedanken voor uw inbreng van vanavond. En ik sluit hierbij de vergadering en wens u nog een fijne avond.